

Аудандық мәслихаттың шешімімен «Май ауданының Құрметті азаматы» атағын алған
адамдардың **ТІЗІМІ**

1999 жылы

(Өкім №26-30.10.1999ж.)

1. Демесинов Хатип Хабиұлы- Павлодар қаласы
2. Алимов Емберген Жәлелұлы- Ақжар ауылы
3. Сәденов Ермек Ахметұлы- Ақшимаң ауылы
4. Базарбаева Сәнира – Май ауылы
5. Құрманов Сартай – Қаратерек ауылы
6. Халимова Зүлфия – Майтүбек ауылы
7. Қабенов Социал- Жұмыскер ауылы
8. Хамитов Ләззат- Саты ауылы
9. Братмайер Федор Гербертович- Малайсары ауылы
10. Адамжанов Жұман – Кентүбек ауылы
11. Копаева Галина Николаевна – Көктөбе ауылы
12. Мұқанов Нүктен – Баскөл ауылы

2004 жылы

(Шешім №3/11-22.10.2004ж.)

1. Қисамиденев Қасқырбай – Жұмыскер ауылы
2. Смағұлов Зәкір – Кентүбек ауылы
3. Шайғұрманов Темірболат – Ақшимаң ауылы
4. Асқаров Төлеухан Әлішұлы – Ақжар ауылы
5. Жанақова Нүрбибә Қанжарбекқызы – Май ауылы
6. Мұқанғалиев Сағит – Қаратерек ауылы
7. Майманов Аманжол – Майтүбек ауылы
8. Нұрғалиев Жұбай Тұманбайұлы- Көктөбе ауылы
9. Өзіқанов Еркебай – Көктөбе ауылы
10. Ыбыраев Рақымжан – Малайсары ауылы
11. Жағыпаров Ахмет- Саты ауылы

2005 жылы

(Шешім №11/15-14.03.2005ж.)

1. Искандирова Марксиана Мұқтарқызы- Көктөбе ауылы

2006 жылы

(Шешім №2/28-12.10.2006ж.)

1. Құсайынов Қайыркен Нұрқасымұлы – Баскөл ауылы

2009 жылы

(Шешім №1/18-07.10.2009ж.)

1. Оспанова Мәлике- Қаратерек ауылы
2. Жұмашев Қойшыбай – Ақшимаң ауылы
3. Асылханов Молдағалым Асылханұлы – Павлодар қаласы

2010 жылы

(Шешім №1/30-23.12.2010ж.)

1. Ахметжанов Мұса Смағұлұлы – Көктөбе ауылы
2. Ахметов Әлмырза Әмірәліұлы – Көктөбе ауылы
3. Пішенбаев Құдайберген Бөкенұлы – Қаратерек ауылы
4. Шайхина Бәтес Мұқышқызы – Көктөбе ауылы

2011 жылы

(Шешім №8/38-13.07.2011ж.)

1. Исакова Рымбике Қомашқызы – Көктөбе ауылы

2011 жылы

(Шешім №2/43-02.12.2011ж.)

1. Әбдіқалықов Идият Бекболатұлы – Павлодар қаласы

2012 жылы

(Шешім №3/45-05.01.2012ж.)

1. Жақсымбетова М.Қ. – Малайсары ауылынан;
2. Ахметов Қ.А. – Кентүбек ауылынан;
3. Адырақов Қ. – Малайсары ауылынан;
4. Бектұр Б.А. – Қаратерек ауылынан;
5. Иманбаев М. – Май ауылынан;
6. Қожабеков Б.А. – Көктөбе ауылынан.

2012 жылы

1. Ә.Әбдірайымов – Көктөбе ауылынан (Шешім №2/9-07.12.2012ж.)
2. Ж.Арықбаев – Көктөбе ауылынан (Шешім №3/9-07.12.2012ж.)
3. Қ.Есімханов – Астана қаласынан (Шешім №4/9-07.12.2012ж.)

2012 жылы

1. А.Тәңірбергенов – Ақшиман ауылынан (Шешім №4/10-20.12.2012ж.)

2013 жылы

1. Ж.М.Әбділдин – Астана қаласы (Шешім № 1/15- 11.06.2013ж)
2. Н.Жұмабаева – Май ауылы (Шешім № 2/15- 11.06.2013ж)
3. Р.Молданова – Ақжар ауылы (Шешім № 3/15- 11.06.2013ж)
4. Қ.С.Сағынтаев – Май ауылы (Шешім № 4/15- 11.06.2013ж)
5. Т.Ә.Әлжанов – Павлодар қаласы (Шешім № 5/15- 11.06.2013ж)

2014 жылы

- 1.Е.Н. Байғұрманов – Павлодар қаласы (Шешім № 1/31- 19.03. 2014ж)

2014 жылы

- 1.В.К. Вершинин – Майтүбек ауылы (Шешім № 4/35- 21.05. 2014ж)
- 2.Ж. Нұров – Көктөбе ауылы (Шешім № 3/35- 21.05. 2014ж)

**Аудандық мәслихат аппаратының
бас маманы**

Қ.Құрмашев

Демесинов Хатип Хабиұлы

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Демесинов Хатип Хабиұлы-1924 жылы Павлодар облысы Железинка ауданының Шөпті көл ауылында туған. Еңбек жолын 1942 жылы Лозов аудандық қаржы бөлімінің бюджеттік тобының есепшісі қызметінен бастаған. 1942 – 1945 жылдары Томск темір жолының әскерленген басқармасының қарауында есепшілік қызметте болған. 1945-1947 жылдары Томск темір жолының № 67 қиыршық тас зауытының бас есепшісі, 1948- 1952 жылдары Лозов аудандық комсомол комитетінің бірінші хатшысы, ал 1952-1954 жылдары Орталық Комитет жанындағы партия мектебінің таңдаушысы, 1954-1961 жылдары обкомның мүсқаушысы, Галкин ауылпарткомының екінші хатшысы, Лебяжі ауаткомының төрағасы, Цюропа аупарткомының екінші хатшысы, 1961- 1965 жылы Ермак аупарткомының бірінші хатшысы, Ермак өндірістік басқармасындағы обкомның партия ұйымдастырушысының орынбасары, өндірістік басқарманың партия комитетінің хатшысы. 1965- 1971 жылдары Май аудандық партия комитетінің бірінші хатшысы. Кейіннен облыстық партия комитетінің бөлім меңгерушісі, хатшысы, екінші хатшысы қызметкерлеріне сайланды. 1981-1986 жылдары Қазақ ССР – і Жоғары Советі Президиумының секретары қызметін атқарды. Ұзақ жылдарғы еңбегі үшін «Еңбек Қызыл ту», «Құрмет белгісі», «Халықтар достығы» ордендерімен, көптеген медалдарымен атап өтілген.

Х.Х Демесинов 2003 жылы ақпан айында қайтыс болған.

Демесинов Хатип Хабиевич

Демесинов Хатиб Хабиевич родился 1924 году.

1938 году семья Демесинова переехала в Успенку. 1942 году его призвали в Армию. Из павлодарских призывников сформировали специальный отряд и направили его распоряжение управления военизированной Томской железной дороги. Оттуда Хатиба с другими призывниками определили на шестую дестанцию пути станции Анжерка Кемеровской области. Хатиб был рядовым путейцем, потом кузнецом- молотобойцом. А в скоре смекалистого парня назначили бригадиром, затем техником, присвоили звание техник – летенант. Здесь он получил первую в жизни медаль – «За доблесный труд ВОВ 1941 -1945гг». Здесь 1945 году вступил в партию. Молодые железнодорожники избрали его секретарем комсомолской организации. Через 2 года, он вернулся на родину с молодой женой Александрой Григорьевной. В селе Успенке молодежь быстро пригляделась к нему и

избрала его секретарем райкома комсомола. 1948 году Хатиб получил свой первый орден «Знак почета». Работая 1957 года председателем Лебяжинского райисполкома он постепенно начал внедрять новую агротехнику. 1964 году правительство приняло решение о восстановлении Майского района и в январе 1965 года Хатиба избрали секретарем Майского райкома партии. Уезжая 1972 году к новому месту работы- заведующим отделом, а затем вторым секретарем Павлодрского обкома партии, Демесинов оставил после себя красивый, благоустроенный райцентр, крепкие и сильные совхозы. В апреле 1981 года Демесинова пригласил секретарь ЦК КП Казахстана Д. Кунаев на работу в Президиум Верховного Совета в качестве его секретаря. В 1992 году, после выхода на пенсию Хатип Хабиевич с супругой переехали в Павлодар. Три года Демесинов работал советником главы администраций города Павлодара. 1995 году Хатиба избрали председателем городского совета ветеранов. Это был его последний пост на службе людям. Имя Хатиба Хабиевича, рассказ о нем внесены в первую книгу из серий «Звезды Казахстана» 1999 году, в энциклопедию «Павлодарское Прииртышье» 2003 году, в книгу «Почетные граждане города Павлодара» 2003 году. У Демесинова было много – медалей, орденов, званий, но главная награда- это память о нем.

Демесинов Х.Х. ушел из жизни.

Алимов Емберген Жәлелұлы
*Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30
қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының
Құрметті азаматы” атағы берілді.*

Өмірдерегі (биография)

Емберген Жәлелұлы Әлімов 1938 жылы 11 желтоқсанда Павлодар облысы Железин ауданының Жолтаптық ауылында туған. 1956 жылы Железин ауданының Михайловка селосында Михайлов орта мектебін бітірген. 1956 жылы № 12 Жамбыл техникалық училищесіне оқуға түсті. Училищені аяқтағаннан кейін 1958 жылдың наурызынан 1961 жылдың желтоқсанына дейін Алтай аймағының Рубцовск бекетіндегі локомотив депосында тепловоз машинашының көмекшісі ретінде жұмыс істеді. 1962 жылдың қаңтар айында туған ауылына қайтып оралды. Қызметін трактор бригадасының есепшісі ретінде бастады, кейін – бөлімше бухгалтері, одан кейін – бас бухгалтер орынбасары болып және 1974 жылдан 1981 жылдың қыркүйек айына дейін совхоздың бас бухгалтері ретінде жұмыс істеді. «Михайловский» совхозында есепшіден бастап совхоздың бас бухгалтері болып 19 жыл бойы қызмет атқарды. 1981 жылдың қыркүйек айында Май аудандық ауыл шаруашылық басқармасының бас бухгалтері болып тағайындалды. 1982 жылдың желтоқсан айында Павлодар облысы Май ауданы «Акжарский» совхозының директоры лауазымына тағайындалды. Онда 1992 жылдың мамыр айына дейін, яғни 10 жыл бойы қызмет істеді. 1992 жылдың мамыр айында Ұлттық банкінің Железин аудандық бөлімшесіне бастық ретінде қызмет етуге тағайындалды. 1993 жылы Ұлттық банкінің Железин аудандық бөлімшесі Бюджеттік банк болып, кейін Павлодар облысы Казначейлік департаментінің казначейлік бөлімшесі болып қайта құрылды. 1993 жыл Ұлттық валюта – теңгені енгізу кезінде белсене қатысты. 2000 жылдың қазан айында зейнеткерлік демалысқа шықты. Екі оқу орнын аяқтады: 1-ші – Павлодар есеп-экономика техникум – ауыл шаруашылық өндіріс бухгалтері мамандығы бойынша; 2-ші – Семей зооветеринарлық институты - зооинженер мамандығы бойынша. Бірнеше рет халық депутаттар аудандық кеңесінің депутаты болып сайланды. «Еңбек ардагері» медалімен және Павлодар облыстық мәслихат грамотасымен марапатталды. Павлодар облысы Май ауданының «Құрметті азаматы» грамотасымен марапатталды. Отбасылық жағдайы: жұбайы – 1946 жылы туған Баян Аусадыққызы Әлимова; 1 ұл және 4 қызы бар. Барлық балалары

жоғарғы оқу орындарын бітіріп әр – түрлі салаларда қызмет істейді. 12 немересі бар. Қазіргі уақытта Павлодар қаласында тұрады.

Алимов Емберген Жалелович

Алимов Емберген Жалелович- родился 11 декабря 1938 года в селе Жолтаптык, Железинского района, Павлодарской области. В 1956 году окончил Михайловскую среднюю школу в селе Михайловское, Железинского района. В 1956 году поступил Жамбылский технический училище № 12. После окончания училище с марта 1958 года по декабрь 1961 год работал в Алтайском крае на станции Рубцовск помощником машиниста тепловоза лакомотивного депо. В январе 1962 года вернулся в родное село. Работу начал учетчиком тракторной бригады, затем бухгалтером отделения после работал заместителем главного бухгалтера и с 1974 года по сентябрь 1981 года проработал главным бухгалтером совхоза.

В совхозе Михайловском 19 лет проработал начиная с учетчика до главного бухгалтера совхоза.

В сентябре 1981 года был назначен главным бухгалтером управления сельского хозяйства Майского района. В декабре 1982 года был назначен директором совхоза «Акжарский», Майского района Павлодарской области. На данной должности проработал десять лет по май 1992 года. С мая 1992 года был назначен начальником отделения национального банка Железинского района. В 1993 году отделение национального банка Железинского района было реорганизовано в бюджетный банк, после чего отделение казначейства департамента Казначейства Павлодарской области. В 1993 году активно участвовал во внедрении Национальной валюты-тенге.

В 2000 году вышел на заслуженный отдых.

Окончил два учебных заведения: 1-Павлодарский учетно-экономический техникум по специальности бухгалтер производства сельского хозяйства.

2-Семипалатинский зооветеринарный институт по специальности зооинженер.

Неоднократно был избран депутатом районного Совета народных депутатов.

Награжден: Медаль «Ветеран труда» и грамотами Павлодарского областного маслихата.

Семейное положение: супруга Алимова Баян Аусадыковна 1946 года рождения, вырастили пятерых детей. Дети имеют высшее образование и работают в разных отраслях, имеет 12 внуков.

В данное время проживает в городе Павлодар.

Сәденов Ермек Ахметұлы
*Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30
қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының
Құрметті азаматы” атағы берілді.*

Өмірдерегі (биография)

1932 жылы желтоқсан айында Баянауыл ауданының қазіргі Жүсіпбек Аймауытов ауылында дүниеге келген. Бала кезі осы ауылда өтті. 1941 жылы соғыс басталғанда 9 жастағ болған. Сол кездегі ауыл балаларымен соқа сүйреткен өгізбен, түйелерді жетектеген, тұқым шашып жер жыртқан, масақ терген, хаттарды иесіне табыс етуге тағы басқадай қыруар шаруаны атқарған. 1954 жылдары тың игеру жаңа тірлік өмір басталды. Тың игеру барысында Белоруссияға дейін барып, тың көтерген. 1955 жылы Белоруссияда әскер қатарын атқара жүріп, шоферлік мамандығын алады. 1958 жылы әскерден ауылға келіп, тракторшы, комбайыншы, автомашинада тізгінші болып жұмыс істеген.

1977 жылы Май ауданының, Ақшиман ауылына көшіп, шофер болып болып жұмысын бастаған. «Кировец» тракторын игере жүріп, КПСС мүшелігіне кандидат болды. Ермек аға ауданымыздың құрметті ақсақалы болды, еңбегі бағаланып, «Ленин» орденімен, «В.И.Лениннің туғанына 100-жыл», «Тың игеру» тағы басқадай мадалдармен, еңбек екпіндісі белгілерімен марапатталды.

Саденов Ермек 73 жасында 2007 жылдың 9 қарашасында қайтыс болды.

Саденов Ермек Ахметович

Саденов Ермек Ахметович- родился в декабре 1932 года в селе имени Жусупбека Аймаутова Баянаульского района. Детство прошло в этом же селе.

1941 году когда началась война ему было девять лет. В то тяжелое военное время в месте другими детьми обрабатывал плугом землю, сеял зерно, сабирал урожай картошки, разносил почту и выполнял другие тяжелые работы. 1954 году началась новая жизнь по поднятию целины. В 1955 года во время службы в рядах Советской Армии в Белоруссии получил специальность шофера. После армии вернувшись в село работал трактористом, комбайнером, шофером. В 1977 году переехав в совхоз Ақшиманский Майского района работал шофером. Затем работая на тракторе «Кировец» был кандидатом в члены КПСС. Ермек аға был почетным аксакалом района, за высокие показатели труда был награжден орденом «Ленина», юбилейной медалью «100 ление со дня рождения В.И.Ленина», медалью «Освоение целинных-залежных земель», нагрудными знаками «Ударник труда».

Саденов Ермек скончался 9 ноября 2007 года в возрасте 73 года.

Базарбаева Сәнира

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Базарбайқызы Сәнира Семей облысы, Бесқарағай ауданы, Социал колхозы, Өндіріс ауылында 1926 жылы 5 қаңтар күні дүниеге келген.

Өндіріс 7 жылдық мектебінде оқып жүрген кезінде Ұлы Отан соғысы басталып оқуын аяқтай алмаған.

Сол кезде-ақ Сәнира апай соғыстың 1941 жылы 22 маусымда басталып, 1945 жылы мамыр айында аяқталатынын айтып, елге таныла бастаған екен.

1943 жылы жалғыз өзі ат арбамен барып, Қайса атамен танысып, алдынан өтеді. Қасиетті атамен танысуын Сәнира апай былай деп еске алады: «Ассалаумағалейкум, Қайса ата. Сәлем беріп келіп тұр саған бала. Аман болар алдындағы бала-шаға,- деп амандасып едім, алғашқыда қыз бала деп менсінбеді. Бірақ кейіннен 1945 жылы әдейі арнап ауылым жібергенде, көк домбырасын беріп, өзінің қызы ретінде қабылдады».

Қасиетті атаның батасын алған Сәнира апай қазақ жерін мекендеген барлық ұлттар мен ұлыстарға белгілі ел анасы. Өз бойындағы қасиет арқылы адамдардың дертіне шипа беріп жүрген абзал ана біздің мақтанышымыз.

Осы екі тұлғаның –бірі ұстаз, бірі шәкірт болып қатар аталуының өзі тарих үндестігі секілді. 2008 жылдың 26 шілдесінде Қайса атаның асы берілді. Осы аста сөз алған Сәнира апай Қайса атадан он үш жасында бата алғандығын, он тоғыз жасында қолынан ұзатып, ақ батасын беріп аттандырғанын айтқан-ды.

Ауыл адамдары барған жерлерінде апаның есімін ерекше құрметпен айтып жүреді. Сәнира апай ауылда, мектепте өтетін мерекелік шаралардан ешқашан қалмайтын. Жастарымызды отансүйгіштікке, инабаттылыққа тәрбиеледі. Үнемі ауылдастарының ортасында, ағайын туыспен бірге мағыналы ғұмыр кешті. Бақсылық қасиеті бойына дарыған көріпкел атаның батасын алып, Қайса бақсының шәкірті атанған Базарбайқызы Сәнира апай Май ауылының құрметті анасы, ауданымыздың құрметіне бөленген адам.

Ел анасы Базарбайқызы Сәнира апай 2010 жылы қайтыс болды.

Базарбаева Санира

Базарбаева Санира-родилась в 1926 года 5 января в Семипалатинской области Бескарагайского района в колхозе Социал в ауле Ондирис. В связи

с началом Великой Отечественной войны не смогла закончить семилетнее образования школы Ондирис.

С молодости Санира апай обладала великим даром предсказания , 22 июня 1941 года Санира апай знала о начале и окончании в мае 1945 года войны, после чего встала всеми известная-предсказательница .

В 1943 года Санира апай знакомится с известным знахарем Кайса ата, по этому поводу она говорит: «Ассалаумагалейкум, Кайса ата приехала к вам поздороваться, и пусть будут здоровы ваши дети», так поздоровалась она, но он меня в начале ни как не воспринял . Позже 1945 году сельчане меня направили к нему, тогда он дал мне свое благословение и подарил свою домбыру , принял меня как свою дочь.

Санира апай после получения благословения Кайса ата , стала всеми знакома как знаменитая мать целительница.

Среди населения Майского района она остается в памяти как одна из лучших целителей нашего времени.

Санира апай при жизни всегда была среди сельчан уважаемым человеком участвовала во всех мероприятиях и общественной жизни села. С молодежью вела беседы о трудолюбии, о правильности жизни и любви к своей родине.

Для родственников была авторитетом с ней советовались по разным житейским вопросам.

С великим сожалением сельчане Майского района скорбят о кончине в 2010 году Саниры апай Базарбаевой.

Құрманов Смағұл (Сартай)

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Құрманов Смағұл 1937 жылы 10 шілдеде Павлодар облысы, Май ауданы, Май ауылында дүниеге келген. 1954 жылы «Қазақстан орта мектебінің» 8-ші сыныбын бітірді. Еңбек жолын «Путь коммунизма» қазіргі Еңбекші ауылынан бастаған. 1954-1957 жылдары есепші болып істеді. 1958-1959 жылдары бухгалтерге көмекші, 1960-1965 жылдары сауын сиыр бригадирі болған. 1965-1996 жылға дейін Майский совхозының №3 бөлімшесінде аға-жылқышы болып істеп зейнеткерлікке шықты.

Марапаты:

«Освоение целинных-залежных земель» медалімен марапатталған.(1957)

«Лучший табунщик Павлодарской области» (1966,1969 жылдары)

«Победитель социалистического соревнования» (1975,1976,1977,1978,1980 жылдары)

Қазақ ССР Жоғары Советінің Жарлығымен «Қазақ ССР еңбек сіңірген ауыл шаруашылық қызметкері» атағын 1980 ж. алған, сол жылы облыстық «Еңбек даңқы» кітабына енген.

«Знак почета» ордені (19 ақпан 1981ж.)

1982 жылы «Доска почетаға» есімі жазылды.

1983 жылы Москвада ВДНХ көрмесінің дипломының иегері. Сол жылы «Мал шаруашылығының 1-ші класс шебері» атағын алған.

«СССР мемлекеттік сыйлығының лауреаты» (1 қараша 1984ж.)

«Ветеран труда» (5 қазан 1985ж.)

Қазақ ССР XV-ші съезінің делегаты.

«Тыңға 50-жыл» (31 желтоқсан 2004 жыл.)

Курманов Смагул

Курманов Смагул-родился 1937 году 10 июля в Павлодарской области Майского района село Майск. 1954 году закончил 8 классов Казахской средней школы. Трудовую деятельность начал с «Путь коммунизма» сейчас называется Енбекши. 1954-1957 годы работал бухгалтером. 1958-1959 годы помощником бухгалтера. 1960-1965 годы бригадиром даярок. 1965-1996 годы работал в отделении №3 села Майск старшим табунщиком и вышел на пенсию.

Награды:

(1957 году) «Освоение целинных-залежных земель»

(1966,1969 годы) «Лучший табунщик Павлодарской области»

(1975,1976,1977,1978,1980 годы) «Победитель социалистического соревнования»

1980 году Указом Верховного Совета Казахской ССР получил звание «Қазақ ССР еңбек сіңірген ауыл шаруашылық қызметкері», в том же году внесен в областную книгу «Еңбек даңқы».

(19 февраля 1981 года) награжден орденом «Знак почета»

1982 году написана имя в «Доску почета»

1983 году обладатель диплома выставки ВДНХ в Москве. В том же году получил звание «Мал шаруашылығының 1-ші класс шебері».

(1 ноября 1984 года) «СССР мемлекеттік сыйлығының лауреаты»

(5 октября 1985 года) «Ветеран труда»

Делегат XV-го съезда Казахской ССР.

(31 декабря 2004 года) «Тыңға 50-жыл»

Халимова Зульфия

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография) ӨМІРБАЯН

Халимова Зүлфия Ғалымқызы 1922 жылғы мамыр айында Павлодар облысы Май ауданы Каратерек ауылына қарасты Қарабұдыр елді мекенінде дүниеге келді. 1935 жылы Қызыленбек орта мектептің 8 сынып бітіргеннен кейін анасына қолқанат болып еңбекке араласты. 1937 жылы 8-март бөлімшесінде есепшінің көмекшісі болып істеп жүргенде комсомол ұйымының хатшысы қызметіне тағайындалды. Өзіне берілген қызметті жақсы атқарғаны үшін облыстық конференцияға делегат, аудандық комсомол комитетінде бюро мүшесі және 3 жыл бойы облыстық жастар комитетінде бюро мүшесі болды. 1940 жылы Семей облысына жақын орналасқан Алғабас, Бөденелі, Келмембет ауылдарында әкім болып басшылық қызмет атқарды.

Соғыс басталған кезде ауылға қайта оралды. Ауылға келгенде бас көтерер азаматтарды соғысқа алып кеткендіктен Каратерек колхозының төрағасы болып қызмет атқарды. 1944 жылы Тұрсын деген азаматпен тұрмыс құрды, Лебяжье ауданына көшіп барды. Онда аудан комитетінің кадр бөлімінің басшысы, жолдасы қойма басшысы болып орналасты.

1944 партия мүшелігіне өтіп бірнеше рет аудандық, облыстық делегат болып сайланды.

1950 жылы Каратерек ауылына қайта көшіп барды, кейін зейнеткерлікке шығып Малдар ауыл совет жанындағы кітапхана меңгерушісі болып қызмет атқарды. Ерінбей істеген еңбектің арқасында Қазақ ССР Жоғары кеңесінің Құрмет грамотасымен және көптеген медальдармен марапатталды. Ел ағасына бөленді.

Тың игеруде үздіксіз жұмыс істеді. Соның нәтижесінде «Тың игеру туралы» медальдармен марапатталды.

«Қазақстан әйелдері» журналына үш рет шықты. 1999 жылы Май аудандық мәслихаттың шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

З. Г. Халимова қайтыс болған.

АВТОБИОГРАФИЯ

Халимова Зульфия Галымовна

Халимова Зульфия Галымовна родилась в 1922 году в малом населенном пункте Карабудар, относящемся к селу Каратерек.

В 1935 году окончила 8 классов Кызыленбекской средней школы. Рано приобщалась к труду, помогая родителям. В 1937 году, работая помощником бухгалтера отделения 8 Марта, была назначена секретарем первичной комсомольской организации. За добросовестное отношение к своим обязанностям была избрана членом бюро районного комитета комсомола и делегатом областной конференции. В 1940 году работала акимом в близлежащих аулах Семипалатинской области (Алгабас, Боденели, Келимбет) .

Когда началась война, Зульфия Галымовна вернулась в родное село, где ее избрали председателем колхоза Каратерек, так как всех мужчин забрали на войну.

В 1944 году вышла замуж и с семьей переехала в Лебяжинский район. Там работала начальником отдела кадров районного партийного комитета, супруг работал заведующим склада.

В 1944 году вступила в ряды партии, избиралась делегатом районных и областных конференций.

В 1950 году вернулась в свое родное село, работала заведующей библиотеки при Малдарском сельском совете. За добросовестный труд награждена почетной грамотой Верховного Совета Казахской ССР и медалями.

При освоении целинных земель внесла значительный вклад, за что была награждена медалью «За освоение целины».

В журнале «Қазақстан әйелдері» трижды были опубликованы статьи о Халимовой З.Г.

В 1999 году решением Майского районного маслихата она удостоена звания «Почетный гражданин Майского района».

Қабенов Социал

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Қабенов Социал Павлодар облысы Май ауданында 1957 жылғы 5 желтоқсанда дүниеге келді. Мектеп бітіре сала мал шаруашылығында еңбек етті. Қазан совхозының атақты аға шопаны ауданымызда қой өсіруде ерекше еңбегімен танылып, көптің сый-құметіне бөленіп жүрген әйгілі малшылардың бірі. Ол жыл сайын жақсы табысқа жетіп жүріп, өнеге көрсетуде. 1957-1995 жылға дейін озат шопан болған. Елге қоғам малын өркендетуге сіңіріп зор еңбегі үшін медальдармен, көптеген құрметті грамоталармен марапатталған.

Қазіргі кезде еңбегінің зейнетін көріп, құрметті еңбек демалысына шыққан балашағалы жанұя иесі, жұбайы Айжамал екеуі 10 бала тәпбиелеп өсірген ардақты әке, үлгілі отбасының отағасы.

1999 жылы Май аудандық мәслихаттың шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

АВТОБИОГРАФИЯ

Қабенов Социал Кабенович

Қабенов Социал Кабенович родился 5 декабря 1957 года в Майском районе Павлодарской области.

После окончания школы трудовую деятельность начал в сфере животноводства. Социал Кабенович, внесший значительный вклад в развитие овцеводства в районе, является одним из уважаемых и именитых чабанов совхоза Казанский. Он из года в год добивается высоких результатов, достойных подражания. С 1957-1995 годы был передовым чабаном района. За многолетний и плодотворный труд награжден медалями и множественными грамотами. В настоящее время на заслуженном отдыхе.

Қабенов С.К. является главой прекрасной дружной семьи, вместе с супругой Айтжамал воспитали и вырастили 10 детей, дал всем высшее образование.

Хамитов Ләззатбек

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Ауылымыздың Құрметті азаматы Хамитов Ләззатбек 1934 жылы дүниеге келген. 1950 жылдан бастап, еңбек жолын бастаған. Ол кезде 30-жылдық Қазақстан колхозы болған. Одан зейнеткерлікке шыққанға дейін осы Саты ауылында еңбек етті. Зейнеткерлікке 1992 жылдың 14-ші май айында шықты. 1954 жылы Биғаным апаймен бас қосты. Содан алты бала тәрбиелеп өсірген. Ұлын ұяға, қызын қияға қондырған тәрбиелі шаңырақтың бірі болған. Ауылымыздың өркендеуіне Ләззатбек ағамыз өмір бойы механизатор болып жұмыс істеп, зор үлес қосты.

1973 жылы 4-ші қаңтар айында СССР Жоғарғы Кеңесінің атынан «Красной знамени» орденымен марапатталды.

1985 жылдың 19-шы қазан айында облыстық атқару комитетінің шешімімен «Ветеран труда» медалімен марапатталды.

Аудан алдында ерекше сіңірген еңбегі үшін 1999 жылы «Май ауданының Құрметті азаматы» атағы берілді. Бұл кісінің зор еңбегінің арқасында грамоталармен мадақтау қағаздары, ақшалай сыйлықтары да баршылық. Еңбек –ер атандырады деген осы екен.

Хамитов Л. – қайтыс болған.

Хамитов Лаззатбек

Хамитов Лаззатбек-родился в 1934 году.

Трудовую деятельность начал в 1950 году. В то время был Колхоз 30 лет Казакстан. До выхода на пенсию работал в селе Саты.

В 1992 году 14 мая вышел на пенсию.

В 1954 женился,воспитал шестерых детей.

Ләззатбек всю жизнь работал механизатором и внес большой вклад развитию нашего ауыла.

В1973 году 4 января от имени Верховного Совета СССР был награжден орденом «Красной знамени».

В 1985 году 19 октября решением областного исполнительного комитета награжден медалем «Ветеран труда».

В 1999 году за особенный труд в развитие района было присвоено «Почетный гражданин Майского района».

За его доблестный труд неоднократно был награжден похвальными грамотами и денежными призами.

Хамитов Л- ушел из жизни.

Братмайер Фридрих Гербертович

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Братмайер Фридрих Гербертович- 1928 жылы Әзірбайжан елінде, Ханлар қаласында туған. Ауыр қайғылы кезеңде 1940 жылдары қуғынға ұшырап, анасы және екі ағасымен жер аударылып, Қазақстан жеріне Павлодар облысы, Май ауданы, Киров атындағы совхозға ға келіп қоныстанды. Бала жасынан өмірдің көп тауқыметін көрген Фридрих Гербертовичтің екі ағасын труд-армияға әкетіп, сол кеткеннен оралмады. Анасы сол жылдары қайтыс болып, жападан-жалғыз жетім қалады. Ауыл азаматтарынемістің жетім қалған жас баласына көз қырларын салып, көмектерін аямады.

Қиыншылық замандарда Фридрих Гербертович жастайынан еңбекке араласып, үлкендерге мал бағу, шөп шабу жұмыстарына көмектеседі. Соғыс жылдары тылда үлкендермен бірге әр салада еңбек етті. Соғыстан кейінгі жылдары техниканы меңгеріп, трактористік курстарды бітіре сала алты жылдай механизатор болып еңбек етті. Қажырлы еңбегі бағаланып, малға жем-шөп дайындау бригадасында бригадир болып тағайындалды. Мол тәжірибесімен жас механизаторларға үлгі-өнеге болып, бар білгенін жастарға үйрете білді. Еңбекке баули отырып, өз адамгершілік қасиетімен жастарды, адамгершілікке, еңбекке үйретті.

Тың жерлерді игеру жұмыстарына қатысып, еңбекте жоғары көрсеткіштерге жетіп «За освоение целинных земель», «За трудовые отличия», «Ветеран труда», «50 лет Победы в Великой Отечественной войне» және тағы басқа медальдармен, грамоталармен марапатталды. «Май ауданының Құрметті азаматы» атағын иеленді.

Братмайер Фридрих Гербертович жұбай Ольга Алексанровнамен 11 бала тәрбиелеп өсірді.

2010 жылы мамыр айында 82 жасында ауырып қайтыс болды.

Братмайер Фридрих Гербертович

Братмайер Фридрих Гербертович-родился 1928 году в Республике Азербайжан в городе Ханлар.

В тяжелые 1940 годы приехали с матерью и с двумя братьями в Казахстан в Павлодарскую область Майский район совхоз имени Кирова.

С малых лет Фридрих Гербертович много видел невзгод, забрав двух братьев в труд-армию так и не вернулись. В том же году умирает мать, он остается сиротой. Жители ауыла не щадили помощи оставшемуся немецкому мальчику сироте.

В тяжелое время для народа Фридрих Гербертович ребенком работал, помогая сельчанам пасти скот, косить сено. Во время войны наравне со взрослыми трудился на благо народа. После войны овладев вождением техники, прошел курсы тракториста, более шести лет работал механизатором. Своим трудолюбием завоевал уважение и авторитет, был бригадиром бригады по заготовки кормов, не жалея знания и жизненного опыта обучал молодых специалистов. Всегда для молодежи был авторитетом, прививал им человечность и трудолюбие.

Наргажден: медалями «За освоение целинных земель»,

«За трудовое отличие»,

«Ветеран труда»,

«50 лет Победы в Великой Отечественной войне»

И другими почетными грамотами и медалями

В 1999 году за особенный труд в развитие района было присвоено

«Почетный гражданин Майского района».

Со своей супругой Ольгой Александровной вырастили одиннадцать детей.

2010 году в возрасте 82 года ушел из жизни.

Адамжанов Жұман

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Адамжанов Жұман ақсақал, «Жалтыр» колхозында 1926 жылы 9 мамырда туған. Ел басына күн туған қиын уақытта 1942-1948 жылдары Қарағанды қаласында ФЗО-да жұмыс істеді. 1949 жылы елге оралып, Жұман аға жылқы бақты. Ақшимаң кеншарында 20 жылдай шопан болып, жыл сайын 100 саулықтан 120-130 қозыдан алды, осы еңбегі үшін «Волга» автокөлігін мініп, өз ауылы Жалтыр ауылына оралды. Мұнда көп жылдары аға шопан болып, зейнеткерлікке шыққанша жемісті еңбек етті. Көп жылғы ауданның мал шаруашылығы саласында сіңірген адал еңбегі үшін Үкімет тарапынан, облыс, аудан тарапынан көптеген медаль, грамоталармен марапатталған. Еңбек ардагері.

Жұман аға 10 бала тәрбиелеп, ұлын ұяға, қызын қияға қондырған ауылдық абыройлы ақсақалы.

2000 жылы 6 шілдеде 75 жасында қайтыс болды.

Адамжанов Жуман

Адамжанов Жуман-родился 9 мая 1926 году в совхозе Жаалтырский Майского района Павлодарской области.

1942-1948 годы работал ФЗО в городе Караганде.

1949 году вернувшись в родное село Жуман ага пас лошадей.

Работав 20 лет в совхозе Акшимаң каждый год от 100 маточных поголовья получал 120-130 процента приплода, за трудовые успехи вручили ему автомобиль «Волгу». Вернувшись в родное село в Жалтырь вышел на пенсию.

За многие годы внесшие вклад в сфере животноводства и сельского хозяйства был награжден со стороны Правительства, области множественными медалями и грамотами.

Жуман ага воспитывал десятирех детей и они работают в разных отраслях. 6 июля 2000 году в возрасте 75 лет ушел из жизни.

Қопаева Галина (Биғайша) Николаевна

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Қопаева Галина (Биғайша) апамыз 1924 жылы ақпан айында Шығыс Қазақстан облысы Аягөз қаласында дүниеге келген. Жасынан еңбекке ерте араласты. Ресейдің Славгород қаласындағы тігін фабрикасында жұмыс істеп жүргенде Ұлы Отан соғысы басталды. Сол қаладағы қысқы мерзімді медбибі курсы бітіріп, өзі сұранып, 1942 жылдың наурызында майданға аттанды. Смоленскідегі Қызыл тулы атқыштар дивизиясы құрамында Смоленск, Витебск, Великие Луки, Брянск, Киев, Ровно, Познань, Варшава, Франкфурт қалаларын азат етуге қатынасып, 1945 жылдың шілде айында елге оралды.

Соғыстан кейінгі жылдары өз мамандығы бойынша денсаулық сақтау саласында жемісті еңбек етті.

Соғыс жылдарындағы ерлігі үшін «Қызыл Жұлдыз», «Ұлы Отан соғысы» ордендерімен, Берлинді, Польшаны азат еткені үшін және басқа да медальдармен марапатталды.

Биғайша апай тоғыз бала тәрбиелеген ана, немере, шөбере сүйген әже. Г.Н Қопаева қайтыс болған.

Қопаева Галина (Бигайша) Николаевна

Қопаева Галина (Бигайша) Николаевна - родилась в феврале месяце 1924 года в Восточно-Казахстанской области в городе Аягоз. С раннего возраста начала трудовую деятельность. Когда работала в швейной фабрике в России в городе Славгороде началась великая отечественная война. В том же городе она закончила краткосрочный курс медсестры и по своей воле, 1942 году в марте месяце ушла на войну. Участвовала в боях в составе краснознаменной стрелковой дивизии по освобождению городов Смоленск, Витебск, Великие Луки, Брянск, Киев, Ровно, Познань, Варшава, Франкфурт и 1945 году в июле месяце вернулась на родину.

После окончания войны по своей профессии в области здравоохранения начала трудовую деятельность.

За великие подвиги во время Великой Отечественной войны награждена орденами «Красной Звезды», «Великая Отечественная война» а также другими наградами.

Бигайша апай воспитала девятерых детей и внуков.

Г.Н. Копеева ушла из жизни.

Мұқанов Нүктен

Май аудандық мәслихаттың 1999 жылғы 30 қазандағы № 26 өкімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Мұқанов Нүктен- 1926 жылы Баскөл (бұрынғы Қызыл Құрама совхозы) ауылында дүниеге келген. 1946 жылы сегіз жылдық мектепті бітіріп, соғысқа бармай броньмен елде қалып, еңбек жолын бастаған.

Соғыс кезінде Ермакқа қарасты МТС арқылы Көктөбеде 17 жысында шынжыр табан трактор жүргізу куәлігін алып, ауылдағы қауырт жұмысқа араласып кетеді. Кейіннен денсаулығына байланысты трактор тұтқасын қойшының таяғына айырбастады.

Зейнеткерлікке шыққанша шопан бола жүріп, төл алу, жүн, ет тапсыру жоспарларына өзіндік үлесін қосты.

Наградалары:

1. «За доблестный труд в ВОВ- 1941-1945 гг. Ветеран Труда»
2. «За трудовое отличие 50 лет Победы ВОВ»
3. Победитель соц.соревнования 1978 г.
4. «За освоение целинных и залежных земель» Тылдағы еңбектері үшін марапатталған. Май аудандық мәслихатының XXIII сессиясының шешімімен 1999 жылдың 23-ші маусымы күні “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Тыл ардагері, Мұқанов Нүктен зайыбы Пану екеуі отбасын құрып, ұл, қыз, немере, жиен, шөбере сүйген үлгілі жанұяның бірі еді.

Қазіргі таңда өздері болмасада соңынан ерген балалары ұрпақтарын жалғастырып еліне адал еңбек етуде.

Н. Мұқанов қайтыс болған.

Муканов Нуктен родился в 1926 году в селе Басколь Майского района Павлодарской области. В 1946 году окончив восьми летнюю школу, не поехав на войну оставшись на родине с бронью, начал трудовую деятельность.

Во время войны Коктобе относился к Ермаковскому МТС, в 17 лет получив удостоверение по вождению гусеничного трактора, проработал трактористом. Затем по состоянию здоровья перевелся чабаном. До выхода на пенсию работавшим еще чабаном внес большой вклад по плану сдачи шерсти, мяса, приплода.

Награды:

1. «За доблестный труд в ВОВ-1941-1945 гг. Ветеран Труда»
2. «За трудовое отличие 50 лет Победы ВОВ»
3. Победитель соц. соревнования 1978г.
4. «За освоение целинных и залежных земель»

1999 году 23 июня XXIII сессии Майского районного маслихата присвоена «Почетный гражданин Майского района».

Ветеран тыла Муканов Нуктен вместе с женой вырастили детей, внуков.

Муканов Н.-ушел из жизни.

Қисамиденов Қасқырбай

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Қисамиденов Қасқырбай 1926 жылы 17 мамырда Павлодар облысы Май ауданы, «Жаңа-Тұрмыс» колхозында дүниеге келген. Еңбек жолын 1950 -1957 жылғы дейін Майтүбек ауылдық кеңесінің хатшысы болудан бастады. 1958-1961 жылдары селолық округінің төрағасы болып еңбек етті. 1961-1962 жылдары аралығында Сталин-Ту бөлімшесінде басқарушы болып қызмет етті. Көп уақыт «Халықтық бақылау» басқарушысы болып қызмет! атқарады. 1965-1986 жылдары «Қазан» совхозының бас экономисі ретінде еңбек етті.

7 баланың әкесі, оларға өнегелі де тәрбиелі болуына үлгі көрсетті, барлығына жоғары білім алуына жағдай жасады. Бүгіндері олардан тараған немерелері де ата жолымен өсіп - өніп келеді.

Өмірде қарапайым болған, оның ел- жұрты арасындағы беделі зор еді. Жұртшылық ерекше құриет тұтты. Қасқырбай ағаның жұбайы Балкен апа әлі күнге дейін шаңырақтаң түтінін түтетіп отыр.

Қасқырбай ағаның еңбегі елеусіз қалған жоқ. Ол көптеген медальдармен, құрмет грамоталармен, құрмет белгілерімен марапатталған.

2004 жылы Май аудандық мәслихаттың шешімімен Қисамиденов Қасқырбайға «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

2006 жылы дүние салды.

Кисамиденов Каскырбай

Кисамиденов Каскырбай родился 17 мая 1926 года в колхозе «Жана-Турмыс» Майского района Павлодарской области.

Трудовую деятельность начал в 1950 году секретарем Майтубекского сельского совета. В 1958 – 1961 годы работал председателем сельского совета, в 1961- 1962 годы - управляющим отделения Сталин Ту. Долгое время работал в сфере «Народного контроля». В 1965-1986 годы был главным экономистом совхоза Казанский.

Отец 7 детей, всем дал возможность получить высшее образование. На сегодняшний день дети и внуки продолжают его дело. В жизни он был трудолюбивым и спокойным человеком, среди населения имел высокий авторитет. Его супруга Балкен-апа по сей день является хранителем очага своей семьи.

Труд Каскырбай-ага не остался незамеченным. Он награжден медалями, почетными грамотами и знаками отличия.

В 2004 году решением Майского районного маслихата Кисамиденов К. удостоен звания «Почетный гражданин Майского района»

В 2006 году ушел из жизни

Смағұлов Зәкір

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Смағұлов Зәкір- 1939 жылы Павлодар облысы, Май ауданы, Кентүбек ауылында туған.

Әкесі Смағұлмен 7-сыныпты бітіргеннен кейін шаруашылыққа араласқан, 40-жылдан аса Жалтыр совхозында зейнеткерлікке шыққанға дейін қой бағып аға шопан болды.

Еңбегі еленіп, 1989 жылы «Еңбек Қызыл Ту» орденімен марапатталған.

1970 жылы В.И.Лениннің 100-жылдығына арналған мерекелік медалімен, халықаралық ВДНХ көрмесінің үш рет қола медалімен марапатталды.

1978 жылы Қазақ ССР Жоғары Советінің грамотасымен, 1990 жылы «Ветеран труда» медалімен марапатталған.

Бірнеше рет аудандық партия комитетінің бюро мүшесі болып сайланған.

Ауданның әлеуметтік-экономикалық дамуына, ауылшаруашылығының өркендеуіне қосқан үлесі үшін 2004 жылғы 22 қазанда «Май ауданының Құрметті азаматы» атағы берілді.

1995 жылдан бастап құрметті еңбек демалысында.

Қазіргі уақытта Кентүбек ауылында тұрады.

Смагулов Закир

Смагулов Закир- родился в 1939 году Павлодарской области Майского района в селе Кентубек. Окончив семилетний класс начал помогать отцу по хозяйству. До выхода на пенсию 40 лет работал в совхозе Жалтырь старшим чабаном.

1989 году был награжден орденом «Трудовой красной знамени»

1970 году к празднованию посвященной 100 летней годовщине В. И. Ленина награжден праздничным медалем, три раза награжден бронзовым медалем международной выставки ВДНХ.

1978 году грамотой Верховного Совета Казахской ССР , 1990 году награжден медалем «Ветеран труда». Несколько раз был избран членом бюро районного комитета. 2004 году 22 октября за активное участие в развитии социально-экономического района в сфере сельского хозяйства было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района».

С 1995 года вышел на заслуженный отдых.

В данное время живет в селе Кентубек Майского района Павлодарской области.

Шайғұрманов Темірболат

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Шайғұрманов Темірболат- Қызыл еңбек ауылында 1940 жылы қыркүйектің 15 жұлдызында дүниеге келген.

1954 жылдан бастап бір табын сиыр, бір табын сиырды шешем жауаптанып алып Ақирек деген жерге көшіп келдік деп өткен өмірін еске алады Темірболат аға. 1961 жылы сәуір айында Ақшиман совхозы құрылды. Сол кезден осы күнге дейін «Он бір қора» қыстағында 45 жыл зейнеткерлік жасқа дейін еңбек етті. Қолында үлкен баласы Төлеген, келіні Гүлжанат, немерелерімен бірге «Темірболат» жеке мал қожалығында еңбек етеді.

1998 жылдан зейнеткер. 1975 жылы «Еңбек ардагері» атағын алды. Көптеген еңбек медалдарымен және мақтау қағаздарымен марапатталған.

Қазақ ССР ауыл шаруашылығының «Алтын кітабына» жазылды (1965ж.). Бүгінгі күні Май ауданының құрметті азаматы Қазіргі уақытта Ақшиман аулында тұрады.

Шайгурманов Темирболат

Шайгурманов Темирболат- родился 15 сентября 1940 году в селе Кызыл Еңбек, Майского района. Со слов Темирболат ага в 1954 году его мама взяв под ответственность табун коров переезжают в Акирек. В 1961 году в апреле месяце образовался совхоз Акшиман. С того года и до сих пор в зимовке «Он бір қора» до выхода на пенсию работал 45 лет. С 1998 года вышел на пенсию.в 1975 году взял призвание «Ветеран труда». А также награжден множественными медалями и похвальными грамотами.

1965 году написано в «Золотую книгу» сельского хозяйства Казахской ССР . На сегодняшний день Почетный гражданин Майского района.

Да данный момент живет в селе Акшиман Майского района Павлодарской области.

Асқаров Төлеухан Әлішұлы

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Асқаров Төлеухан Әлішұлы 1938 жылы 25 мамырда Алтай өлкесінің Найма деген жерінде дүниеге келген. Әке- шешесі 1932 жылғы дейінгі осы Ақжар ауылында тұрған. Бірақ 1932 жылғы ашаршылық кезінде, бүкіл туыстарын Жанабіл деген немере ағалары Алтай жаққа көшіріп әкеткен. 1947 жылы қайтада Ақжар ауылына көшіп келеді. Осы жақта 7 классты бітірген соң, тракторлық курста оқиды. Курсты бітіріп ерте еңбекке араласады. Алғашқы кездері бірнеше жыл тракторшы , комбайншы болып жұмыс істейді. 1961 жылы үйленіп артында 6 балсы, немерелері бар. Бертін келе зейнеткерлікке шықанға дейін Ақжар кеңшарында автокөлік жүргізуші болды. Ол кездері қайнаған жұмыс, ешкім де уақытпен санаспай, таңның атқанынан, күннің батқанына дейін жұмыс істейтін. Қай жұмыста болмасын тиянақты істеуге тырысатын еш уақытта ерінбейтін еңбекқор адам болатын. Үйде де, түзде де ешкімге дауыс көтермейтін мінзге бай адам еді.

Өзінің еңбекқорлығының арқасында еңбегі еш кетпей, өз бағасын алып отырды.

1964 жылы Кеңес Одағының Жоғары Советінің бұйрығы бойынша «За освоение целинных земель» медалімен, 1983 жылы «Еңбек Қызыл Ту» орденімен, 1986 жылы «Ветеран труда» медалімен, 2004 жылы «Тыңға 50 жыл» медалімен наградталды. 2004 жылы Май аудандық мәслихаттың XI сессиясының шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

2006 жылы дүниеден өтті.

АВТОБИОГРАФИЯ

Асқаров Төлеухан Алишевич

Асқаров Төлеухан Алишевич- родился 25 мая 1938 году в селе Найма Алтайского края.

Родители Төлеухана жили в селе Акжар, а в 1932 году, когда по стране начался голод, его дядя Жанабил увез родственников на Алтай. В 1947 году семья Аскарова Төлеухана возвратилась в родной аул Акжар.

После окончания 7 классов средней школы Т. Асқаров поступает на курсы трактористов. По завершению курсов началась его трудовая деятельность. Работал трактористом, комбайнером, до выхода на пенсию - водителем совхоза Акжар.

В 1961 женился. У Төлеухана Алишевича 6 детей, есть внуки.

Толеухан Аскарлов был трудолюбивым человеком и с большой ответственностью относился к своей работе. Это был спокойный, уравновешенный человек, который никогда ни на кого не повышал голос.

Его труд не остался не замеченным: в 1964 году награжден медалью «За освоение целинных земель», в 1983 году - орденом «Трудового Красного Знамени», в 1986 году - медалью «Веретан труда», в 2004 году - медалью «50лет Целины»; в 2004 году решением Майского районного маслихата удостоен звания «Почетный гражданин Майского района»

В 2006 году Аскарлов Толеухан Алишевич ушел из жизни.

Жанакова Нұрбиба Қанжарбекқызы
Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22
қазандағы №3/11 шешімімен “Май
ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

ӨМІРБАЯН

Жанақова Нұрбиба Қанжарбекқызы 1942 жылы 23 қазанда Павлодар облысы, Май ауданы, Ақжар ауылдық кеңесінде туған. Май орта мектебін 1959 жылы бітіріп, сол жылы Н.К.Крупская атындағы Семей педагогикалық институтының «Қазақ тілі әдебиет, тарих» факультетіне түсіп, 1964 жылы бітірді. Еңбек жолын 1965-1969 жылдары Жамбыл технологиялық институтының Семей филиалында марксизм-ленинизм кафедрасында кабинет меңгерушісі болып істеді. 1969-1985 жылдары Май ауылына көшіп келіп Май орта мектебінде тарих, қазақ тілі, әдебиеті пәндерінің мұғалімі, 1985-89 жылдары Май ауданының партия комитетінің қызметкері, аудандық ауылшаруашылығы бірлестігінің партия комитетінің хатшысы, 1989-1994 жылдары Май орта мектебінің директоры болып қызмет атқарды, 1994 жылы зейнеткерлікке шықты, бірақ осы мектепте тарих пәнінің мұғалімі болып 2006 жылға дейін еңбек етті. 1969-1990 жылдары облыстық «Білім» қоғамының баяндамашысы. 1969 жылдан «Шамшырақ», «Сарыарқа самалы», «Ұстаздар газеті» газеттерінің тілшісі. 2004 жылы Май аудандық мәслихаттың шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді. Еңбек жолында шығармашылықпен көрінген, пән мұғалімі, іскер басшы болды. 2002-2004 жылдары аралығында Қазақстан тарихынан жоғары сыныптарға арналған жұмыс дәптерінің авторы. «Полигон-Май өңірінде» деген оқушылар мен мұғалімдерге арналған экологиялық брошюраның авторы. Бұл еңбектері Павлодар МБЖ-институтында бекітілген. Пәні бойынша жоғарғы санаттағы ұстаз. Еңбек жолы 42 жыл.

Білім және Ғылым Министрлігінің Алғыс қағазы, облыстық, аудандық білім беру бөлімдерінің, кәсіподақ ұйымдарының, мерекелік В.И.Лениннің 110 жылдығына грамотасымен, облыстық, аудандық партия комитетінің грамотасы, аудандық әкімшіліктің грамоталарымен марапатталған. Ауылдық кеңесің 3 рет депутаты болып сайланған. 4 бала тәрбиелеп өсірген ардақты ана.

АВТОБИОГРАФИЯ

Жанакова Нурбиба Канжарбековна

Жанакова Нурбиба Канжарбековна-родилась 23 октября 1942 года в Майском районе Павлодарской области (Акжарский сельский совет).

В 1959 году окончила школу, в том же году поступила в Семипалатинский педагогический институт имени Н.К.Крупской на историко-филологический факультет. Окончила обучение в 1964 году. Трудовую деятельность начала в 1965 году в Семипалатинском филиале Джамбульского технологического института, заведующая кабинетом кафедры Марксизма-Ленинизма, с 1969-1985 годы - учитель казахского языка, литературы и истории в Майской 1994 года – пенсионер; 1994-2006 г.г. - учитель истории Майской средней, 1985-1989 годы работник в Майской районной партийной организации, секретарь парторганизации районного специализированного сельскохозяйственного объединения, 1989-1994 годы директор Майской СШ, в 1994 году вышла на пенсию однако продолжала работать учителем истории Майской средней школы, 1969-1990 годы лектор областного общества «Знание», с 1969 года по сегодняшний день собкор газеты «Шамшырақ», «Сарыарқа самалы», «Ұстаздар газеті». В 2004 году решением депутатов Майского районного маслихата ей присвоено звание «Почетный гражданин Майского района». Творческие работы, автор рабочей тетради по истории Казахстана для старших классов, автор брошюры «Полигон - Май өңірінде» для учащихся старших классов и классных руководителей по экологическому воспитанию. Учитель высшей категории. Трудовой стаж - 42 года.

Была отмечена благодарственным письмом Министерства образования и науки, грамотами районного отдела образования и департамента образования, юбилейной грамотой, посвященная 110-й годовщине В.И.Ленина, грамоты областного и районного комитета партии, грамоты областного и районного отдела профсоюзов. 3 созыва была депутатом аульного совета. Воспитала 4 детей.

Мұқанғалиев Сағит Мұқанғалиұлы

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография) ӨМІРБАЯН

Мұханғалиев Сағит 1939 жылы 21 қазанда Павлодар обысы Май ауданы Малдар ауылдық кеңесінде шаруа отбасында дүниеге келді.

1958 жылы Май орта мектебін бітіргенен кейін механизатор, таркторист, комбайыншы болып Май кеңшарында жұмыс

істеді. 1960- 1965 жылдыры осы шаруашылықта автокөлік жүргізушісі болып істеді.

1965 жылы Алматы қаласының Қазақ Мемлекеттік Ауылшаруашылық институтының агрономия факультетіне түсіп, 1970 жылы агроном-ғалым мамандығы бойынша бітірді. 1970 жылдың қыркүйек айынан Спутник кеңшарында бөлімше агрономы болып жұмысын бастады. 1971 жылдың мамыр айында Белогорский кеңшарына бас агроном болып тағайындалып, онда 1977 жылға дейін жұмыс жасады.

1977 жылдың мамыр айында Май кеңшарының директоры болып тағайындалды. Май кеңшарының өндірістік көрсеткіштерінің қортындысы бойынша Павлодар облысының облыстық атқарушы комитеттінің және облыстық партия комитетінің Құрмет грамотасымен марапатталды.

1980 жылдың наурыз айында Коммунистік партиясы Кеңес Одағының орталық Коммитетінің және Министірлер Кеңесінің Құрмет грамотасымен және құнды сыйлық «РАФ» автокөлігімен марапатталды. 1988 жылы денсаулығына байланысты Белогор кеңшарына бас агроном қызметіне ауысты.

1991 жылы Май аудандық экология және биоресурстар комитетінің төрағасы болып тағайындалды.

1993 жылдың маусым айында «Шыған» ұжымдық ауылшаруашылық кәсіпорнына директор болып тағайындалды.

Көп жылдық еңселі еңбегі үшін «Құрмет белгісі» орденімен, «Тың және тыңайған жерлерді игерген үшін» медалімен, көптеген грамоталармен марапатталды. Бірнеше рет аудандық ауылдық кеңесінің депутаты болып сайланды.

2004 жылы Май аудандық маслихат депутаттарының шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

Қазіргі уақытта құрметті демалыста.

2013 жылы 73 жасқа қараған шағында қайтыс болды

АВТОБИОГРАФИЯ

Мухангалиев Сагит

Мухангалиев Сагит-родился 21 октября 1939 года в Малдарском сельском совете Майского района Павлодарской области в семье крестьянина.

В 1958 году после окончания Майской средней школы начал работать механизатором, трактористом, комбайнером в совхозе Майский. С 1960 по 1965 годы в этом же хозяйстве шофером.

В 1965 году поступил в Казахский Государственный Сельскохозяйственный институт на агрономический факультет г. Алматы, окончил 1970 году получив специальность ученого агронома. С сентября 1970 года начал работать агрономом отделения совхоза Спутник. В мае 1971 года был направлен главным агрономом совхоза Белогорский, где проработал до 1977 года.

В мае 1977 года назначен директором совхоза Майский. По итогам за производственные показатели совхоза Майский награжден Почетной грамотой обкома и облисполкома Павлодарской области.

В марте 1980 года был награжден Почетной Грамотой ЦК КПСС и Совета Министров ССР и ценным подарком - автомашиной «РАФ». В 1988 году по состоянию здоровья переведен главным агрономом в совхоз Белогорский.

В 1991 году назначен председателем комитета Майской районной экологии и биоресурсов.

В июне 1993 года назначен директором Коллективно-сельскохозяйственного предприятия «Шыган».

За добросовестный и многолетний труд награжден орденом «Знак почета», медалью «За освоение целинных и залежных земель», множественными грамотами. Неоднократно избирался депутатом сельского районного совета.

В 2004 году решением Майского районного маслихата ему было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района».

В 2013 году ушел из жизни.

Майманов Аманжол Қапашұлы

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Майманов Аманжол Қапашұлы – 1929 жылы 20 қазанда Павлодар облысы, Ертіс ауданы, Северный совхозында туған. 1936 жылы бастауыш мектепке оқу түскен, бірақ Ұлы Отан соғысының басталуымен оқуын жалғастыра алмады. А. Майманов кәмелет жасқа толмаған шағында еңбек жолын бастады. 1949 жылы А. Майманов, жұбай К.Т. Теміргалиевамен отау құрды. 1967 жылы 12 тамызда жанұясымен Павлодар облысы, Май ауданы, Спутник совхозына көшіп келді және осы уақытта аталған мекенжайда тұрып жатыр. Осында ол еңбек жолын әрі қарай жалғастырып Спутник совхозының штатына аға шопан ретінде қабылданды. Өзінің еңбексүйгіш және жауапкершілігінің арқасында еліміздің марапатына ие болды. А.Майманов республикалық малшаруашылығы слетіне қатысушы. 1973, 1975, 1978, 1980 жылдарының социалистік жарыс жеңімпазы. X және XI бесжылдық екпіндісі. Облыста жоғары көрсеткіштерге жеткені үшін 1971, 1978, 1984 жылдары «Лучший чабан области» атағының иегері. А. Маймановқа «Мастер животноводства первого класса» (ҚазақССР ауылшаруашылық министрлігінің 1981 жылғы 8 қыркүйектегі № 9 куәлігі) атағы берілді.

Өзінің көп жылғы, қажырлы еңбегі үшін көптеген марапатқа ие болды:

1970, 1981, 1984 жылдары «Доблестный труд» медалдарымен, «Ветеран труда» медалімен;

1973 жылы «Знак Почета» орденімен, 1986 жылы «Еңбек Қызыл Ту» орденімен.

КСРО халық шаруашылығын дамытуға қосқан үлесі және Отан алдындағы жетістіктері үшін КСРО БХШК Бас комитетімен 1972, 1982, 1983 жылдары қола және күміс медалдарымен марапатталды. 1979, 1983 жылдары республикалық социалистік жарыста жоғары жетістіктерге жеткені үшін дипломдармен құрмет грамоталармен марапатталды. 1978, 1980, 1986, 1989 жылдары облыстық ауылшаршылық қызметкерлері кәсіподақ комитеті жоғары көрсеткіштері үшін марапаттаған. 1977, 1980, 1981, 1982, 1984, 1986, 1987, 1989 жылдары жеке үлесі және саяси-қоғамдық өмірде белсене қатысқаны үшін Май аудандық партия комитетінің және 2001, 2004, 2005, 2009 жылдары аудан әкімінің грамоталымен және дипломдарымен марапатталған.

А. Майманов облыс мәніндегі дербес зейнеткер. Аманжол Қапашұлы көп жылғы ауданға сіңірген қажырлы еңбегі 22 октября 2004 года решением сессии за № 3/11 удостоен звания «Почетный гражданин Майского района». Аманжол аға жарыКанзира екеуі тоғыз баласын тәрбиелеп өсірген. Қазіргі уақытта А. Майманов Павлодар облысы, Май ауданы, Майтүбек ауылында тұрып жатыр.

Майманов Аманжол Қапашевич- родился 20 октября 1929 года в совхозе Северный, Иртышского района, Павлодарской области. В 1936 году поступил в начальную школу, окончить которую не довелось в связи с началом Отечественной войны. Майманов А.К. подростком начал трудовую деятельность.

1949 году Майманов А.К. создал семью с супругой Темиргалиевой К.Т.

12 августа 1967 года с семьей переехал в совхоз спутник, Майского района, Павлодарской области, где и проживает по сегодняшний день. Здесь он продолжил трудовую деятельность и был принят в штат совхоза Спутник в качестве старшего чабана. Добросовестный и ответственный работник, итогом которой является награды страны. Майманов А.К.- участник республиканского слета овцеводов. Победитель социалистического соревнования 1973,1975,1978,1980 годов. Ударник десятой, одиннадцатой пятилетки. За лучшие показатели в областном соревновании чабанов 1971, 1978, 1984 г.г. удостоен звания «Лучший чабан области». Майманову А.К. присвоено звания «Мастер животноводства первого класса» (Удостоверение № 9 от 8 сентября 1981 года Министерства сельского хозяйства Казахской ССР). За свою долгую трудовую деятельность имеет награды- медали за «Доблестный труд» 1970,1981,1984 годы, «Ветеран труда» и 1973 г. –ден «Знак Почета», 1986 году орден «Трудового Красного Знамени». За успехи перед Родиной Главным комитетом ВДНХ СССР, награжден бронзовой и серебряной медалями 1972, 1982, 1983 годы, за достигнутые успехи в развитии народного хозяйства СССР. За высокие показатели в республиканском социалистическом соревновании 1979, 1983 г.г. награжден почетными дипломами и грамотами. Областной комитет профсоюза работников сельского хозяйства за достигнутые трудовые успехи награждает за высокие производственные показатели в овцеводстве 1976, 1978, 1980, 1986, 1989 годы. За личный вклад и активное участие в общественно-политической жизни трудового коллектива награжден грамотами и дипломами Майского райкома партии 1977, 1980. 1981, 1982, 1984, 1986, 1987, 1989, акимов Майского района 2001, 2004, 2005, 2009 годы.

Майманов А.К. является персональным пенсионером областного значения. Аманжол капашевич за свой доблестный труд удостоен звания «Почетный гражданин Майского района».

Майманов А.К. с супругой Канзира вырастили и воспитали девятерых детей. В настоящее время А.К.Майманов проживает с.Майтүбек, Майского района, Павлодарской области

Нұрғалиев Жұбай Тұманбайұлы

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Жұбай Нұрғалиев 1919 жылы қаңтар айында Май ауданы, Көктөбе ауылында дүниеге келді. Сегіз жасында әкесінен, он төрт жасында шешесінен айрылып, жетімдікті басынан кешсе де еңбексүйгіштігімен,

алғырлығымен, қайсарлығымен қиындықтарды жеңе білді. 1939 жылы бір жылдық мұғалімдер даярлайтын курсты үздік бітіріп, Қызыл еңбек ауылына мұғалім боды. Май жолын 1941 жылы 22 шілдеде Мәскеуді жаудан қорғаудан бастап, соғыстың аяғына дейін қан майданның бел ортасында болды.

Елга аман оралған соң облыстық атқару комитетінің кадрлар секторын басқарды. Алматы жоғары партия мектебін бітіріп, Ертіс аудандық атқару комитетінің төрағасының бірінші орынбасары, Лебязі аудандық атқару комитетінің төрағасы болыпабыройлы қызмет етті. Тың игеру жылдары жергілікті халықпен тіл табысып, ұйымдастыру қабілеті мықты, іскер басшы ретінде танылды. Бүкілодақтық халық шаруашылығы жетістіктері көрмесіне қатысып, құрметке бөленді.

Кейін Ақжар, Орджоникидзе, Еңбекші қолхоздары мен Май МТС-і негізінде ұйымдастырылған Май кеншарының директоры, Май аудандық әлеуметтік қамсыздандыру бөлімінің меңгерушісі болып, зейнеткерлікке шықты.

Нұрғалиев Жұбай ақсақал қай қызметті атқарса үлкен жауапкершілікті сезінумен, жұмысқа шынайы берілуімен ерекшеленді. Кісілік те, кішілік те, қарапайымдылықта қайырымдылықта бойынан табылатын әділ жан болатын.

Жұбай ақсақал төрт ұл өсіріп, бәрін оқытып, жоғары білім әперген асыл әке, он үш немере, алты шөбере сүйіп қызығын көрген аяулы ата, тірі тарих, көкірегі қазына, кеудесі дария қадірлі батагөй ақсақал еді.

Жұбай Нұрғалиев ақсақал тоқсан жасынан асқан шағында 2009 жылы 23 сәуірде мәңгілікке көз жұмды.

Нурғалиев Жубай Туманбаевич – родился в январе 1919 года в селе Коктобе, Майского района. В возрасте восемь лет от отца и в четырнадцать лет от матери остался сиротой. Но своим трудолюбием, стремлением к жизни смог победить всяких трудностей жизни. В 1939 году окончил с отличием годовой курс по подготовке преподавателей и работал учителем в селе Кызыл Енбек. Участник ВОВ. Военный путь начал с 22 июня 1941 года с защиты г.Москвы от немецких оккупантов, воевал до конца войны.

После военные годы работал завсектором областного исполнительного комитета. Окончил высшую партийную школу в г.Алматы, успешно

проработал первым заместителем председателя Иртышского райисполкома, председателем Лебяжинского райисполкома. В годы освоения целинных и заложных земель показал себя как талантливый организатор и руководитель. Участвовал и прославился в выставке достижений народного хозяйства.

Работал в колхозах Акжар, Оржоникидзе, Енбекши и директором совхоза Майск организованный на основе Майское МТС, после проработав заведующим отделом социального обеспечения Майского района оттуда и вышел на пенсию.

Нургалиев Жубай где бы не работал, возложенные обязанности выполнял с чувством большой ответственности, старался все вопросы решить по справедливости и поэтому был уважаемым человеком среди населения.

Жубай аксакал воспитывал и вырос 4 сыновьей, все они окончили высшее учебное заведения. Имеет 13 внуков, 6 правнуков.

Нургалиев Жубай скончался 23 апреля 2009 году в возрасте 90 лет.

Өзіханов Еркебай

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

ӨМІРБАЯН

ӨЗІХАНОВ ЕРКЕБАЙ Павлодар облысының бұрынғы Максим Горький (қазырғы Қашир) ауданы «Октябрь таңы» ұжымшарында жеке шаруа ртбасында 1927

жылы 25-ші қазан айында дүниеге келген. Әкесі – Туманов Өзіхан, анасы – Туманова Нәзира, апасы - *Мәрен, ағасы Қинаят- 1942 жылы 20 желтоқсанда Ростов облысы Боковская ауылында соғыста қаза тапқан. Кіші лейтенант Өзіханов Қинаяттың аты Павлодар облысының Боздақтар кітабына енгізілді. 1944 жылдан бастап Еркебай еңбекке араласа бастаған. Отбасы ішінде жұмысқа жарамды ешкім болмағандықтан, мекткп оқуын ерте тоқтатып, Павлодар облысы Коганович ауданының аудандық финанс бөлімінде салық есепшісі қызметіне орналасқан. Бұдан кейін білімін толықтыру курсы тәмамдап мекемеде бас есепші, ал 1952 жылы меңгеруші қызметін атқарған. 1955 жылы Қазақстанның іскер болашақ жастар өкілдерінің қатарында Ленинград қаласындағы үш жылдық Бүкілодақтық Жоғарғы финанс мектебіне оқуға жіберілді. Ал 1960 жылы Алматы қаласында Киров атындағы Қазақ мемлекеттік университетінің экономика факултетін тәмамдады. 1963 жылы Павлодар облысы Ермак аудандық өндірістік басқармасының партия мемлекеттік бақылау комитеті төрағасы қызмнтіне тағайындалды. Өзінің толыққан шағындағы бүкіл өмірін Павлодар облысы Май ауданында өткізді. 1964 жылдың желтоқсан айында Қаз.ҚСР-і Ұкіметінің өауылысымен Май ауданы, аудан орталығы Белогорье(қазырғы Көктөбе) қайтадан құрылды. Бұл мал шаруашылығы жаңа дамыған ауданға аудандық партия комитетінің бірінші хатшысы Х.Х Демесинов бастаған облыстық Кеңес – партия қызметкерлерінің үлкен тобы жіберілді. Бұлардың арасында Еркебай Өзіханұлы Өзіханов Май ауданның мемлекеттік бақылау комитеті төрағасы болып тағайындалды.

80-ші жылдардың басында ол аудандық халық депутаттары Кеңесінің төрағасының орынбасары, аудандық жоспарлау комиссиясының төраға қызметіне тағайындалды.

Кіршіксіз таза , ерен еңбегі еленіп Құрмет Грамоталарымен, «Еңбектегі ерлік үшін», «Тың және тыңайған жерлерді игерген үшін», «Бейбітшілік қоры», т.б. медальдармен марапатталды. Бірнеше дүркін аудандық Кеңестің депутаты болып сайланды. Қазақ Республикасына еңбек сіңіргенін бағалап ,1989 жылы «Қазақстан Республикасына еңбек сіңірген зейнеткер» – деген құрметті атаққа ие болды. 2005 жылы Павлодар облысы Май ауданының Құрметті Азаматы атағына ие болды. Павлодар облысы Май, Ермак аудандарында мемлекет партия органдарында жауапты қызмет атқара жүріп Еркебай Өзіханов ауданның экономика, мәдениет білім және денсаулық сақтау салаларының дамуына, елінің өсіп-өркендеуіне үлкен үлес қосқан, егеменді еліміздің дамуына аянбай атсалысқан айтұлы азамат, қоғам қайраткері деп танылды., осымен бірге инабатты, жоғары эрудитті, талантты басшы жаратылысы асыл жан.

Ең басты адамгершілік қасиеттері- адамдарға деген сүйіспеншілігі, арының тазалығы, көзқарасы бірбеткейлігі, сөзі өнеге, ісі үлгі, ақылына ізгіліктігі, парасатына біліктілігі сай, кісілігі зор, ақылы асқан, бетке ұстасаң беделің, арқаңа тоссаң панаң болатын халықтың қамқоршысы.

Еркебай Өзіханұлы ынтымақты әулеттің ұйтқысы, үнемі басшылық жұмыста болып, ауыр қызметтер атқарып жүрген кезінде, құдай қосқан жары –Уахитқызы Дәрмәна- ұстаздық етіп, балабақшада жұмыс істеп жүріп, оған таяныш ,тірек бола білген абзал жан. Екеуі жеті бала өсіріп, тәрбиелеп, білім берген.Барлық балалары жоғары оқу орындарын бітіріп, білімді инженер, экономист, бухгалтер, мұғалімдер болған. Асыл жары Уахитқызы Дәрмәна қайтыс болғаннан кейін Еркебай ақсақал 14 жыл өмірін немере, шөберелердің арасында өткізді, оларға күш-қуат, бойындағы жылуын беріп, өмірлік жол білугеріне көмектесті. Еңбек демалысында Еркебай Өзіханұлы бос уақыттарын Ислам дініміздің асыл құндылықтарын уағыздаумен айналысты. Павлодар қалалық Ақ мешітінің имамы Қайырқанат Болатұлының айтуынша- «Еркебай аға дініміздің бес парызын өтеген бүгінгі күнде Май өңірінде бірінші адам. Мен 1994 жылы Май ауданның имамы болып келген соң, ауылдың ортасынан ғимарат алып, намазхана аштым. Сол жылы оразаның бірінші күні Еркебай аға келіп, мені намазға үйрет деді. Бір айдың ішінде қысқа сүрелерден 5-6, ясин сүресінің бір мубиин, намаздың ішкі және сыртқы оқылатын дұғаларын жаттап алды. Ол кісінің бір айда алған білімін біз медреседе бір жыл оқитынбыз. Міне, қараңыздар, ақсақалдың дінге деген құлшылығы».

2005 жылы Еркебай Өзіханұлы Қасиетті Мекке- Мадинаға барып, қажылық парызын өтеп қайтты.

2006 жылдың 20 маусымында дүние салды.

АВТОБИОГРАФИЯ

УЗКАНОВ ЕРКЕБАЙ -1927 года рождения, уроженец Качирского района, всю свою сознательную жизнь, особенно самые зрелые и

дееспособные годы трудился, оставил глубокий след, признательность и уважение в Майском и Ермаковском районах.

Имя Узканова Еркебая Узкановича широко известно не только жителям этих районов, но и общественности Павлодарского Прииртышья.

Люди знавшие его, работавшие вместе с ним, всегда восхищаются его человеколюбием, простотой, добропорядочностью, трудолюбием, честностью и самодисциплиной, высокой культурой.

Ему рано пришлось повзрослеть, так как детские годы закончились с началом Великой Отечественной войны, его старший брат – младший лейтенант Узканов Кинаят, был призван в Красную Армию в 1941 году и погиб 20 декабря 1942 года в Сталинградской битве в должности командира взвода противотанковых ружей 619 стрелкового полка 203 стрелковой дивизии. В свои неполные пятнадцать лет Узканов Еркебай остался единственным кормильцем в семье, опорой и надеждой матери и сестры. В 1944 году пришлось оставить учебу в школе (окончил впоследствии экстерном) и поступить на работу учетчиком финотдела тогда еще Кагановичевского (ныне Аксуского) района и вполне закономерно его, проявившего организаторские, профессиональные способности, деловые качества, силу авторитета и влияния на людей назначили бухгалтером, затем заведующим райфинотдела Ермаковского района.

В числе талантливой казахстанской молодежи от Павлодарской области его направили на учебу во Всесоюзную высшую финансовую школу в г. Ленинград, которую он успешно закончил в период 1955-57 гг. а затем продолжил обучение в Казахском государственном университете имени Кирова стал дипломированным экономистом.

С 1963 года он выдвигается на руководящие должности советско-партийной работы

- 1963-65 –г.г. председатель Ермаковского партгосконтроля

- 1965 г. – председатель Майского комитета народного контроля

- заместитель председателя Майского районного исполнительного комитета

- председатель плановой комиссии Майского райисполкома.

До выхода в 1989 году на заслуженный отдых ему как опытному партийцу, знающему специалисту поручалось возглавлять в районе ключевые посты, связанные с развитием экономики, культуры, образования и здравоохранения. За годы работы в Майском районе при его участии были построены в каждом совхозе школы, больницы, фАПы, детские сады, библиотеки, клубы, магазины. Район стал крупным животноводческим поставщиком, Майская земля вырастила многих прославленных тружеников- механизаторов, животноводов и в этом есть доля труда заместителя председателя райисполкома Узканова Е.У. Круг его деятельности не ограничивался лишь исполнением основной нагрузки, он активно участвовал в общественной жизни района.

Его трудовые заслуги отмечены высокими наградами- Почетными Грамотами СССР, медалями, государственными знаками. В 1989 году за личные заслуги стал персональным пенсионером республиканского значения, в 2005 году за заслуги перед районом ему вручен знак Почетный гражданин Майского района, эту награду он считал самой высокой.

Вместе с супругой Дарманой Уахитовной вырастил и воспитал семерых детей, познал радость общения с внуками и правнуками, последние годы жизни посвятил глубокому изучению основ ислама, был счастлив возможности милостью всевышнего совершить хадж в благословенную Мекку.

В памяти всех, кто знал Узканова Еркебая Узкановича он останется образцом мудрости, чести и достоинства.

Ыбыраев Рақымжан

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

ӨМІРБАЯН

Ыбраев Рақымжан Әукенұлы 1947 жылы Қытай Халық Республикасы Шәушөк қаласында туған. Әкесі Әукен, шешесі Күлсағат көп жылдары шопан болып істеген. Шопандық еңбек жолын 1963 жылдан Май ауданы, Киров атындағы совхозында (қазіргі Малайсары ауылы) шопан көмекшісі болып бастап, 1969 жылы әскери борышын өтегеннен кейін де жалғастырады. 1992 жылы Киров совхозы таратылғанға дейін аға шопан болып абыроймен еңбек етті. «Әке көрген оқ жанар» демекші Рақымжанның әкесінен көріп, үйренгенін шопан еңбегінде, өз тәжірибесінде көрсете білді. Өзінің еңбек еткен 30 жылда әр жылдары 100 аналықтан 120-дан 151-ге дейін қозы өргізіп, еліміздің, облыстың, ауданның дамуына зор үлесін қосты. 1973 жылы «Еңбек Қызыл Ту», 1976 жылы «Ленин», 1990 жылы «Құрмет» ордендерімен марапатталды. 1974-1976 жылдары Бүкілодақтық халық шаруашылығы көрмесінің /ВДНХ/ Алтын, Күміс медальдарымен марапатталып, «Лауреат» атағына ие болды.

1975 жылы Ұлы Жеңістің 30 жылдығында Москва қаласында «Күрес пен еңбектің Жеңіс туы» жанында фотоға түсуге арнайы шақырылды. 1976 жылы Қазақстан компартиясының ХІҮ съезіне делегат болып сайланды. 1976 жылы Қазақ ССР Жоғары Кеңесінің Грамотасымен марапатталды. 1979 жылы ВЦСПС Құрмет грамотасымен, Құрмет дипломдарымен марапатталды. Жыл сайын Облыстың, ауданның атқарушы органдарының Құрмет грамоталарымен, дипломдарымен марапатталып, қой өсіруде бірнеше мәрте облыс чемпионы атанды. ІХ-ХІ бесжылдықтардың жеңімпазы атанды. Есімі Республикалық және облыстық «Құрмет кітабына» жазылды.

Ауданда жас шопандар арасында Р.Ә.Ибраев атындағы жүлде, Р.Ә. Ибраев атындағы шопандар мектебі ашылып, ауданда облыстық деңгейде семинарлар өтіп, жас шопандарға жүлделер табыс етілді.

2004 жылы Май аудандық маслихат депутаттарының шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді. 2009, 2011 жылдары Май ауданы әкімінің және аудан маслихатының Құрмет грамоталарымен марапатталды.

2000 жылы «Солтан» шаруа қожалығын ашып, мал өсіру жұмысын жалғастыруда.

Жолдасы Майгүл 8 балаға саналы тәрбие беріп өсірген «Алтын алқа» иегері. Балалары еліміздің білім, медицина, экономика салаларында абыройлы еңбек етуде.

2010 жылдан құрметті демалыста. 1963 жылдан Май ауданы, Малайсары ауылында тұрады (бұрынғы Киров атындағы совхоз).

АВТОБИОГРАФИЯ

Ибраев Рахимжан Ауkenович-родился в Китайской Народной Республике, в городе Чугучак. Отец Аукен и мать Кулсагат на протяжении многих лет работали чабанами.

В 1963 году начал свою трудовую деятельность с помощника чабана в совхозе имени Кирова (ныне село Малайсары), Майского района. В 1969 году, после окончания воинской службы, продолжил трудовую деятельность в качестве чабана до 1992 года, пока не расформировали совхоз.

За 30 лет трудовой деятельности из 100 овцематок вырастил от 120-150 ягнят. Таким образом, он внес ощутимый вклад в развитие сельского хозяйства области и района. В 1973 году был награжден орденом «Красного знамени», в 1976 году - орденом «Ленина», в 1990 году - орденом «Почета». В 1974-1976 годах стал обладателем золотой и серебряной медалей ВДНХ, получил звание Лауреата.

В 1975 году в связи с празднованием 30-летия Великой Победы в ВОВ был персонально приглашен в Москву для фотографирования около «Флага победы и труда». В 1976 году был избран делегатом XIV съезда Коммунистической партии Казахстана. В этом же году награжден грамотой Верховного Совета Казахской ССР. В 1979 году награжден Почетной грамотой и Почетным дипломом ВЦСПС. Ежегодно награждался Почетными грамотами областных и районных исполнительных органов, неоднократно становился чемпионом области по увеличению поголовия овец. Был победителем IX-XI пятилеток. Его имя занесено в республиканскую и областную «Почетные книги».

В районе была открыта школа молодых чабанов. Проводились областные, районные семинары, где молодые чабаны награждались именным призом Р.А.Ибраева.

В 2004 году решением депутатов Майского районного маслихата ему было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района». В 2009, 2011 годах награжден Почетными грамотами районного акима и маслихата.

С 2010 года на заслуженном отдыхе. 1963 года проживает в селе Малайсары, Майского района (прошлом совхоз имени Кирова).

Жағыпаров Ахмет Жағыпарұлы

Май аудандық мәслихаттың 2004 жылғы 22 қазандағы №3/11 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Жағыпаров Ахмет Жағыпарұлы 1939 жылы шілде айының 19-ы күні павлодар облысы, Май ауданы, Саты ауылдық советіне қарасты Абай ауылында туған. Әкесі –Бактыбаев Жағыпар, шешесі Бактыбаева Рахима сол кезде колхозшы болған. 1948-1949 оқу жылында мектепке түсіп, 1958 жылы бітірген. 1958 жылы әскер қатарына алынып, 1961 жылы әскери міндетін өтеп қайтқан.Әскери борышын Москвада өтеген. 1961 жылы Семейдегі зоотехникалық-мал дәрігерлік институтына түсіп, 1966 жылы бітіріп шықты.

1966-1967 жылы Целиноградтың ауылшаруашылық институтының оқу-тәжірибе бөлімінде зоотехник болып істеді.

1968 жылы май ауданына қайтып келіп, Абай, Жалтыр, Чапаев совхоздарында зоотехник болып жұмыс атқарды.

1979-1982 жылдары Жалтыр совхозының 1-ші бөлімшесінде ауылды басқарды.

1983-1984 жылдары Чапаев совхозында істеді.

1984-1986 жылдары Абай ауылын басқарды. Кейіннен Чапаев совхозының 3-бөлімшесін басқарып, сол жерден зейнеткерлікке шықты.

2004 жылы 25 қыркүйекте қоғамдық жұмыстарға белсене араласа жүріп ауданның әлеуметтік-экономикалық дамуына қосқан үлесі үшін «Май ауданының құрметті азаматы» атағын алды.

2009 жылдың 20 сәуірі күні дүниеден өтті.

Жагипаров Ахмет Жагипарович –Родился в июле 1939 года в ауыле Абай совхоз Саты Майского района Павлодарской области. Отец Бактыбаев Жагипар , мать Бактыбаева Рахима в то далекое время они жили в колхозе.

1948 году пошел в школу, а в 1958 года закончил ее.1958 - 1961 году отслужил в рядах советской армии. Службу проходил в Москве.1961 году поступил в Семипалатинский институт, 1966 году получив специальность врача-зоотехника.

1966-1967 годы проработал в Целиноградском сельскохозяйственном институте в отделе зоотехником.

1968 году вернулся в родной Майский район Павлодарской области проработав зоотехником в совхозах Абай, Жалтыр, Чапаев.

1979-1982 года руководил первым отделением совхоза Жалтырь.

1983-1984 годы работал в совхозе Чапаев.

1984-1986 годы управляющим в ауыле Абай. Позже руководил третьим отделением совхоза Чапаев, оттуда вышел на заслуженный отдых.

25 сентября 2004 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района»

20 апреля 2009 года ушел из жизни.

Искандирова Марксиана Мұқтарқызы

Май аудандық мәслихаттың 2005 жылғы 14 наурыздағы №11/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Марксиана Мұқтарқызы Искандирова- 1932 жыл 7 қаңтарда Семей облыс Жарма ауданының №6 ауылында туған. 1948 жыл Жалғызтөбе жетіжылдық мектебін бітірді. 1946 жылы комсомол мүшелігіне өтті. 1948 жылы Абай атындағы Қарқаралы педучилищесіне түсіп, 1952 жылы бітірді. Оқуды аяқтағаннан кейін Жарма ауданына Михайлов жеті жылдық мектебіне орыс тілі және әдебиеті пәнінің мұғаліміне жіберілді. Келесі 1953 жылы Қазақ мемлекеттік қыздар педагогикалық институтына түсіп, оны 1957 жылы бітіргеннен кейін Павлодар облысы, май ауданы Киров атындағы орта мектепке жіберілді. 1959 жылы Жалтыр орта мектебіне мұғалім болып ауысты. 1961 жылы СОКП қатарына мүшелікке өтті. 1965 жылы Жалтыр мектебінде оқу ісінің меңгерушісіне тағайындалды. 1966 жылы жоғары көрсеткіштері үшін «Коммунистік еңбек екіпіндісі» атағы берілді, 1967 жылы Белогое сегіз жылдық мектебі орта мектепке қайта жаңғыртылуына байланысты оқу ісіменгерушісі, сонан кейін класстан тыс ұйымдастырушы жұмысына ауыстырылды. 1970 жылы КСРО Жоғары Кеңесінің Президиумы атынан «За добесный труд, в ознаменование 100-летия со дня рождения В.И.Ленина» мерекелік медалімен және В.И.Ленин атындағы бүкілодақтық пионер ұйымына 50-жылдық мерейтойына байланысты Бүкілодақтық пионер ұйымы Орталық Кеңесінің Құрмет грамотасымен марапатталды. 1972 жылы Белогорье орта мектебінің директоры болып тағайындалды. 1974 жылы 9 ақпанда 18-партконференцияда Қазақстан КП Павлодар облыстық комитетінің мүшесі болып сайланды. 1975 жылы Оқу ағарту ісі министрлігінің «Отличник Просвещения Казахской ССР» белгісімен марапатталды. 1975 жылы Май аудандық еңбекшілері Кеңесі депутаттары атқару комитетінің хатшысы болып тағайындалды. 1976 жылы КСРО Жоғары Кеңесі Президиумының Жарлығымен «За трудовое отличие» медалімен марапатталды. 1977 жылы қайтадан Белогорье орта мектебінің директоры лауазымына тағайындалды. 1980 жылы денсаулығына байланысты директорлықтан география пәнінің мұғаліміне ауысты.

1982 жылы Қазақ ССР Ағарту министрлігінің бұйрығымен «Старший учитель» атағы берілді.

1984 жылы көп жылғы абыройлы еңбегі үшін КСРО Жоғары Кеңесі Президиумының атынан Павлодар облыстық халық депутаттары атқару комитетінің шешімімен «Ветеран труда» медалі берілді.

1994 жылы құрметті еңбек демалысына шықты, бірақ көп жылдары қоғамдық жұмыстармен шұғылданды. Жұбай Әлмырза Әміралыұлы Ахметовпен балалары мен немерелерін тәрбиеледі. Ағарту ісінің ардагері.

Қазіргі уақытта Май ауданы, Көктөбе ауылында тұрып жатыр.

Искандирова Марксиана Мухтаровна-родилась 7 января 1932 года в ауле №6 Жарминского района, Семипалатинской области. В 1948 году закончила Жангизтобинскую семилетнюю школу. В 1946 году вступила в комсомол. В 1948 году поступила в Каркаралинское педучилище имени Абая, которое окончила в 1952 году. После окончания была направлена в Михайловскую семилетнюю школу учителем русского языка и литературы Жарминского района. На следующий год в 1953 году, поступила в Казахский государственный женский педагогический институт, который окончила в 1957 году и была направлена Кировскую среднюю школу Майского района, Павлодарской области. В 1959 году переведена учителем в Жалтырскую среднюю школу. 1961 году стала членом КПСС. В 1965 году назначена завучем в Жалтырскую среднюю школу. В 1966 году за высокие показатели в работе присвоена звание «Ударник коммунистического труда», в 1967 году в связи реорганизацией Белогорской восьмилетней школы в среднюю, переведена завучем, затем организатором по внеклассной работе.

В 1970 году от имени Президиума Верховного Совета СССР награждена юбилейной медалью «За доблестный труд, в ознаменование 100-летия со дня рождения В.И.Ленина» и Почетной грамотой от Центрального Совета Всесоюзной пионерской организации имени В.И.Ленина, в связи с 50-летием Всесоюзной организации имени В.И.Ленина.

В 1972 году назначена директором Белогорской средней школы. На 18-той областной партийной конференции 9 февраля 1974 года избрана членом Павлодарского областного комитета Коммунистической партии Казахстана. Награждена Министерством Просвещения знаком «Отличник Просвещения Казахской ССР» в 1975 году.

В 1975 году избрана секретарем Майского райсовета депутатов трудящихся. В 1976 году Указом Президиума Верховного Совета СССР награждена медалью «За трудовое отличие». В 1977 году вновь назначена директором Белогорской средней школы. По состоянию здоровья в 1980 году освобождена от должности директора и переведена учителем географии.

В 1982 году приказом Министра Просвещения Казахской ССР присвоено звание «Старший учитель».

В 1984 году за долголетний добросовестный труд от имени Президиума Верховного Совета ССР решением Исполкома Павлодарского областного совета народных депутатов награждена медалью «Ветеран труда».

В 1994 году вышла на заслуженный отдых, но в течение многих лет активно занималась общественной работой. С Супругом Ахметовым Альмурза Амиралиновичем воспитали детей и внуков. Ветеран педагогического труда.

Проживает с.Коктоба, Майского района.

Құсайынов Қайыркен Нұрқасымұлы

Май аудандық мәслихаттың 2006 жылғы 12 қазандағы № 2/28 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Құсайынов Қайыркен Нұрқасымұлы- 1936 жылы Баскөл (бұрынғы Қызыл-Құрама совхозы)

ауылында туған.

Еңбек жолын 1953 жылы Ермак ауданында тракторылар курсы оқып, 1954 жылы “Путь Ильича” кеншерында Аманкелді бөлімшесінде тракторшы болып істеді.

1958 жылы қой шаруашылығына ауысып, аға шопан болып еңбек етті.

1993 жылы зейнеткерлікке шыққанға дейін бір орында қажырлы еңбек етті. Тыл ардагері. Жұмысқа адалдығымен, еңбексүйгіштігінің арқасында ауылдастарының алдында зор құрметке ие болды.

Үкімет ерен еңбегін бағалап, бірнеше рет социалистік жарыстың жеңімпазы, X-XI бесжылдықтың екпіндісі атағын жеңіп алды.

1968 жылы КСРО-ның ең жоғарғы наградасы - “Ленин” орденімен марапатталады, сол жылы Қазақ ССР Жоғарғы Кеңесінің депутаты болып сайланды.

Құсайынов Қайыркен зайыбы Орынбасар Жанболатқызымен 5 ұл, 2 қыз тәрбиелеп, немере, жиен, шөбере сүйіп отыр. Балаларының барлығы отбасын құрған, ауылдың сыйлы азаматтары.

Наградалары:

“Ленин” ордені;

“За освоение целинных земель” медалі;

“За доблестный труд” медалі;

”75 летие Павлодарской области” медалі

“Победитель социалистического соревнования” (1973, 1977, 1980 жылдар).

“Ударник Коммунистического труда” белгісі;

“За успехи в народном хозяйстве СССР” белгісі ;

Аудандық мәслихаттың 12.10.2006 жылғы шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді

Баскөл ауылында тұрады.

Кусайынов Кайыркен Нуркасымович- родился в 1936 году в совхозе Кызыл-Курама, ныне село Басколь, Майского района Павлодарской области.

В 1953 году в Ермаковском районе прошел курсы тракториста, с 1954 года начал трудовую деятельность трактористом в отделении Амангельды совхоза «Путь Ильеча», Ермаковского района.

1958 году перевелся в животноводческое сельское хозяйство, проработав там старшим чабаном. До выхода, в 1993 году на заслуженный отдых, всю свою трудовую деятельность проработал в сфере животноводческое сельское хозяйство.

Ветеран тыла, трудился честно, среди односельчан своим трудолюбием заслужил честь и уважение.

Первый и неоднократный призер социалистических соревнований Правительство, ударник X-XI пятилетки.

1968 году награжден орденом «Ленина », в тот же год избран депутатом Верховного Совета Казхаской ССР.

Кусайынов Кайыркен с супругой Орынбасар Жанболатовной вырастили и воспитали пять сыновей и двоих дочерей, есть внуки и правнуки. Дети имеют семьи, среди сельчан пользуются авторитетом.

Награды: Орден «Ленина»

медаль «За освоение целинных земель »

медаль «За доблестный труд»

медаль «75 ление Павлодарской области»

1973,1977,1980 годы неоднократный победитель социалистических соревнований

Имеет звание «Ударник Коммунистического труда », «За успехи в народном хозяйстве СССР ».

12 октября 2006 года, решением Майского районного маслихата присвоено звание «Почетный гражданин Майского района ».

Данное время проживает в село Басколь Майского района Павлодарской области.

Оспанова Мәлике

Май аудандық мәслихаттың 2009 жылғы 7 қазандағы № 1/18 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

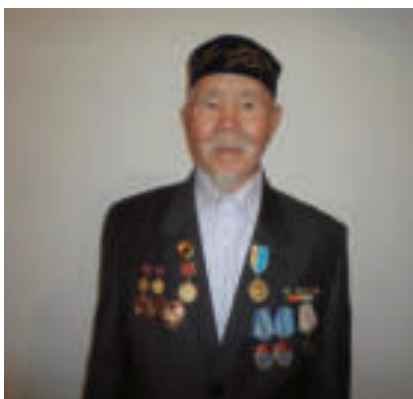
ӨМІРБАЯН

Оспанова Малике 1927 жылы 15 наурызда Семей облысы Бесқарағай ауданы Семиярка ауылында туды. 1941 жылы Қарағанды қаласына жұмысқа бару туралы шақыру қағазы келді. Бесқарағай ауданының Борас кеңшарына звенаводтық оқуға 3 айға жіберілді. Оқуды бітіргеннен кейін Сталин колхозына жұмысқа жіберді. Ол Семьярдан 100 шақырым жерде орналасқан еді. 1947 жылы сиыр фермасына учетчик етіп тағайындады. Сол кезде жас бала мен әйелдер осылайша көп бейнет көрдік. 1949 жылы Оспанов Қабдырахман деген кісіге тұрмысқа шықты. Одан кейін Орджоникидзе деген колхозға көшіп келді. Онда 1950-1958 жылдары аралығында сатушы болып жұмыс істеді. 1960 жылы Орджоникидзе колхозының тұтынушылар одағы ұжымынды кассир болып істеді. Тың игеруде үздіксіз жұмыс істеді. Соның нәтижесінде «Тың игеру туралы» медальдармен марапатталды. 1964 жылдан бастап балабақшада шаруашылық меңгерушісі болып жұмыс атқарды. 1966-1991 жылдары Малдар ауылдық советінде әскери үстел бастығы қызметін атқарды. Ерінбей істеген еңселі еңбектің арқасында көптеген мерекелік медальдармен, құрмет грамоталармен марапатталды. Қазргі уақытта еңбек ардагері, көп балалы ардақты ана. 2009 жылы Май аудандық мәслихаттың шешімімен «Май ауданының құрметті азаматы» атағы берілді.

АВТОБИОГРАФИЯ

Оспанова Малике-родилась 15 марта 1927 года в селе Семьярка Бескарагайского района Семипалатинской области. В 1941 году ее повесткой вызвали на работу. Отправили на 3 месячные курсы звеньевых в совхоз Борас Бескарагайского района. После окончания курсов была направлена в колхоз имени Сталина, который находился в 100 км. от Семьярки. В 1947 назначена учетчицей молочной фермы. В то время женщины и дети перенесли много трудностей. В 1949 году вышла замуж за Оспанова Кабдрахмана и переехали

в колхоз имени Орджоникидзе. В период 1950-1958 годы работала продавцом. В 1960 годы работала кассиром рабкопа колхоза Орджоникидзе. При освоении целинных земель внесла значительный вклад, за что была награждена медалью «За освоение целины». В 1964 году работала заведующей детского сада. С 1966- по 1991 годы работа начальником военно-учетного стола Малдарского сельского совета. За многолетний добросовестный труд была награждена юбилейными медалями и почетными грамотами. В настоящее время на заслуженном отдыхе, является матб-гароиней. В 2009 году решением Майского районного маслихата она удостоена звания «Почетный гражданин Майского района»

Жұмашев Қойшыбай

Май аудандық мәслихаттың 2009 жылғы 7 қазандағы № 1/18 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Жұмашев Қойшыбай – 1937 жылы Май ауданы, Бестау колхозында туған. 7 жылдық мектепті оқып, жүргізуші, жылқышы, шопан болды. Ауыл шаруашылығында көптеген жылдары нәтижелі еңбек атқарғанның арқасында екі мәрте Қызыл Ту орденді еңбек ардагері атанды. Кезінде саулық қойдан 100 пайыз қозы, жылқыдан 100 пайызға дейін құлын алған атақты малшы адамның бірі. 1957 жылы Саты ауылының 4 бөлімшесі Сәтек-Мақышта топтасқанда осы жерге келіп жүргізуші болды.

1962 жылы Ақшиман совхозының жылқышысы болып 1977 жылға дейін істеді. 1977 жылдан 1992 жылға дейін шопан болды. Қойшыбай аға шопандық алтын таяғын баласы Серікке тапсырып, «Дидар» шаруа қожалығын құрып, Тақыл қыстағында тірлік етуде. Қалман Ташкеновамен отау көтерген Қойшыбай аға бүгінгі күні немере-жиен сүйіп отыр. Ал, Қалмен апамыз алтын алқалы ардақты ана, бұл отбасы 50 жыл отасқан алтын той иегерлері.

Қазіргі уақытта Май ауданы, Ақшиман ауылында тұрады.

Жұмашев Койшыбай-родился 1937 году в колхозе Бестау Майского района, Павлодарской области .

Получив семилетнее образование, работал водителем, табунщиком, чабаном. По итогам работы в сфере сельского хозяйства двух- кратный призер ордена Кызыл Ту, ветеран труда.

Является одним из лучших чабанов, так как в свое время из маточного овца и коневодства получал 100 процентное приплод. 1957 году работал водителем в четвертом отделении совхоза Саты.

1962 -1977 годы работал табунщиком, с 1977 по 1992 годы проработал чабаном в совхозе Ақшиман.

По стопам отца чабаном работал его сын Серик, образовав крестьянское хозяйства «Дидар», обосновался в зимовке Тақыл. Со своей супругой Калма Ташкеновой, Койшыбай аға вырастил детей, внуков, правнуков. Прожив с Койшыбай аға 50 лет, Калма апай получила почетное звание «Алтын алка» .

7 октября 2009 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района »

В данное время Койшыбай ага проживает в селе Акшиман Майского района Павлодарской области.

Асылханов Молдағалым Асылханұлы

Май аудандық мәслихаттың 2010 жылғы 23 желтоқсандағы № 1/30 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Асылханов Молдағалим Асылханович, полковник милиции, родился в 1925 году в Сатинском сельсовете Майского района, Павлодарской области. С 15 лет начал работать в совхозе №23 Лебяжинского района, Павлодарской области учетчиком. В феврале 1943 года был призван в Советскую Армию. Служил на Дальнем Востоке, принимал участие в боях с японскими войсками. В марте 1948 года после демобилизации возвратился в родной совхоз, где непродолжительное время работал начальником спецчасти, после чего был принят в Лебяжинский райком комсомола заведующим организационным отделом. В феврале 1949 года решением бюро Лебяжинского райкома партии его направили на работу в милицию. Сначала был паспортистом, а с мая 1951 года - участковым уполномоченным Лебяжинского районного отделения милиции. В июле 1952 года был переведен участковым уполномоченным Майского РОМ. Работая здесь, в 1954 году окончил годичные курсы переподготовки оперсостава при Сталинабадской школе милиции, а в 1958 году - вечернюю среднюю школу.

В 1962 году, после объединения Майского и Ермаковского районов, будучи старшим оперуполномоченным уголовного розыска, вместе с двумя участковыми уполномоченными обслуживал территорию бывшего Майского района.

Вспоминая это время, Молдағалим Асылханович рассказывает:

- Работать в Майском районе даже со штатом 20-25 человек нам было нелегко, так-как помимо основной милицейской службы приходилось выполнять задания, связанные с соседством атомного полигона, на котором с 1949 по 1963 год производились наземные взрывы. Часто приходилось бросать все свои дела и заниматься эвакуацией местного населения в безопасное места, охранять жилье и хозяйства местных жителей.

- Бомбы сбрасывались с самолета на расстоянии 50-60 километров от села Майск. Мы могли без бинокля наблюдать эту картину. Через некоторое время на месте сброса появлялся огненный шар, затем образовывался белый атомный «гриб», потом доносился звук взрыва, а через две-три минуты

подходила взрывная волна, который сметала все на своем пути. Часто разрушались дома, сарай. Был случай, когда в селе Малый Акжар взрывной волной разрушило перекрытие дома и завалило насмерть девятилетнюю девочку.

В 1954-1955 годах началось освоение целины. В Майский район стали прибывать целинники из России. Также же Хрущев издал указ об амнистии и вместе с целинниками на территорию района поехали амнистированные, бывшие преступники, неоднократно судимые за различные преступления. В районе резко осложнилась оперативная обстановка. В сельской местности магазины были в примитивных саманных помещениях и становились легкой добычей преступников. Некоторые механизаторы из числа бывших судимых за кражи проникали в магазины, взламывая их стены тракторами. Иногда опусташали по три-четыре магазина за неделю.

Несмотря на многочисленность работников милиции, мы работали по принципу «один за всех-все за одного». И нераскрытых краж у нас не оставались.

В июле 1964 года М. Асылханов был назначен начальником вновь организованного Ленинского поселкового отделения милиции в непосредственной близости от областного центра. Одним из наиболее запоминающихся дел в этот период было задержание в 1967 году в поселке Ленинский фальшивомонетчика, подделывавшего десятирублевые куяуры.

В январе 1971 года М.А. асылханова перевели в областное управление внутренних дел, 5-й отдел, начальником спецкомендатуры. Прочлужив в ОВД около 30 лет, в 1978 году он ушел на заслуженный отдых.

За боевые заслуги и службу в органах внутренних дел М.А. Асылханов награжден орденом Отечественной войны II степени, медалями «За отвагу», «За боевые заслуги», «За безупречную службу» I и II степени и другим нагрудным знаком «Отличник милиции». Избран депутатом Ленинского поселкового Совета и Павлодарского городского Совета народных депутатов, делегатом Майской районной партийной конференции.

В настоящее время Мулдагалым Асылханович Асылханов с женой Хорлан искаковной проживает в городе Павлодаре. Их сын Ерболат-подполковник в отставке, второй сын Ермурат-инженер-строитель, дочь Рымгуль-врач, третий сын Ержанат работает в органах внутренних дел заместителем начальника Аксуского ГРОВД Павлодарской области.

Ахметжанов Мұса Смағұлұлы

Май аудандық мәслихаттың 2010 жылғы 23 желтоқсандағы № 1/30 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Ахметжанов Мұса Смағұлұлы 1934 жылы Ресейден Кемеров облысы, Прокопьевск қаласында дүниеге келген.

Ұлы Отан соғысы кезінде бала болсада, Павлодар ауданы Молотов атындағы колхозда ересектерге колғабыс етіп еңбекке ерте араласқан.

Өзінің еңбек жолын 1956 жылы аталмыш ауданының Чернорецкий кеңшарында веттехник болып жұмыс бастаған.

1960 жылы Алматыда зоотехникалық малдәрігерлік институтында оқуға түсіп, 1965 жылы институтты жақсы бітіріп Ертіс аудандық малдәрігерлік станциясында эпизоотолог мал дәрігері болып қызмет еткен.

1968-1970 жылдар аралығында Железинка аудандық малдәрігерлік зертхана директоры.

1970-1979 жылдары Баянауыл ауданында бас мал дәрігері, аудандық ауыл шаруашылық басқармасы бастығының орынбасары қызметтерін атқарған.

1979 жылдан ауданымыздың мал дәрігерлік қызметін басқарып, 1976 жылы зейнеткерлікке шыққан.

Көп жылдық еңбегі үшін облыс, аудан тарапынан бірнеше мәрте құрмет грамоталарымен және де бағалы сыйлықтарымен марапатталған.

1975 жылы «Победитель социалистического соревнования 1975 года» белгісімен;

1976 жылы «Ударник девятой пятилетки» белгісімен;

1984 жылы «Ветеран труда» медалімен;

1995 жылы «Пятьдесят лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 г.г.» мерекелік медалімен;

2010 жылы «1941-1945 ж.ж. Ұлы Отан соғысындағы Жеңіске 65 жыл» мерекелік медалімен марапатталған.

Мұса Смағұлұлы зейнеткерлік жаста болсада ауданымыздың саяси, қоғамдық өміріне белсене араласып, жастарға ақыл-кеңесін беруге аянбайды. Ауданда ардагерлер Кеңесінің төрағасы болып қызмет атқарды.

Жұбайы Қазкенова Қатира Тұрсынқызы екеуі малдәрігерлік салада бірге қызмет атқарыа 3 бала тәрбиелеп өсірген.

Ахметжанов Муса Смагулович- родился в 1934 году в России в городе Прокопьевск, Кемеровской области,.

Еще ребенком на разных работах в годы великой отечественной войны, работал в Павлодарском районе в колхозе Молотов.

Свою трудовую деятельность в 1956 году начал веттехником в Павлодарском районе, совхоза Чернорецк.

В 1960 году поступил в Алматинский зооветеринарный институт, 1965 году отлично проучившись, поступил на работу в Иртышский район, в ветеринарную станцию в качестве ветеринарного врача эпизоотолога.

1968-1970 годы работал директором в ветеринарной лаборатории Железинского района.

В 1970-1979 годы работал заместителем директора районного сельского хозяйства Баянауылского района.

1976 года работал на руководящей должности ветеринарного врача, с 1979 года вышел на заслуженный отдых. За многолетний труд перед областью, от имени района был награжден почетными грамотами и ценными призами, 1975 году награжден званием «Победитель социалистического соревнования 1975 года»

1976 году был удостоен звания «Ударник девятой пятилетки»

1984 году награжден медалью «Ветеран труда»

1995 году награжден юбилейной медалью «Пятьдесят лет Победы в Великой Отечественной войны 1941-1945 годы»

2010 году награжден юбилейной медалью «шестидесяти пятилетия Победы в Великой Отечественной войны 1941-1945 годы»

Ахметжанов Муса Смагулович находясь на заслуженном отдыхе, несмотря на свой преклонный возраст, делится своим жизненным опытом с подрастающей молодежью современного поколения.

В Майском районе был избран председателем Совета ветеранов. Совместно с супругой Казкеновой Катирой Турсыновной работали в сфере сельского хозяйства, вырастили троих детей.

23 декабря 2010года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района »

Ахметов Әлмырза Әмірәліұлы

Май аудандық мәслихаттың 2010 жылғы 23 желтоқсандағы № 1/30 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Аудандық партия комитетінің үгіт-насихат бөлімінде саяси-ағарту ісін меңгерді.

1968 жылы «Белогорский» совхозының партия комитетінің хатшысы болып сайланып, бұл қызметте 1976

жылға дейін болды.

Соның арқасында, 1976 жылы еңбегімді бағалап үкімет «Ерен еңбегі үшін» медалімен, 1984 жылы «Құрмет белгісі» орденімен және көптеген мерейтойлық медальдарымен марапаттады. «Ветеран труда» медалімен, облысполкомның грамотасы, жергілікті басшылық тарапынан (партия, Совет, маслихат, акимат) көптеген грамоталарымен көп жылдық еңбегі үшін марапатталды.

1976 жылы маусым айынан бастап аудандық халықтық бақылау комитетінің төрағасы болып сайланды. Әрине, бұл жұмыстың ауқымы, оның ерекшелігіне байланысты ізденуге тура келді. Жұмыс әдістерін игеруде облыстық бақылау комитеті әдістемелік көмек көрсетті. Өйткені, бұл жұмыс тікелей халықтың араласуымен атқарылатын болатын. Осыған орай айта кету керек, облыстық партия комитеті, республикалық комитет жыл сайын семинарлық оқуларын ұйымдастырып, қатыстырып отырды. Шаруашылықтың әр саласында түрлі әдістерді қолдана отырып, ұйымдастыру, өткізу және бақылау түрлерін, жұмыстың нәтижесін көруге үйретті.

1976-1992 жылдары аудандық партия комитетінің бюро мүшесі ретінде аудандағы саяси-әлеуметтік жұмысқа тікелей араласу қажет болды. Елдің жағдайын, олардың-тұрмыс ахуалын жақсарту жолында жұмыс жасау қажет болды.

Халықтан арыз-шағымдар болып тұрды, осылардың бәрін өз мәнінде шешуге тура келді. Сондықтан, халқымыздың еңбекке деген көзқарасы, халық мүлкін қорғау, сақтау, молайту мәселелері бірінші орынға қойылды.

1958 жылы отбасын құрды. Жанжолдасы Марксиана Мұхтарқызымен 50 жылдан астам өмір сүріп келеді. 4 бала өсіріп-тәрбиелеп, немере сүйіп отыр. Балаларының бәрі жоғары білімді, лауазымдары бар. Осы балаларының, еліміздің амандығын тілеп, қазіргі мемлекетімізде атқарылып жатқан игі істерге қуанып, әлі де осы саяси-қоғамдық шараларға белсене қатысып келеді. Барлық елімізде өткізілген сайлау науқандарында болып, жұмыс атқарды: президенттікке, депутаттыққа үміткерлердің сенімді адамы ретінде. Әсіресе, бірінші, екінші, үшінші Президенттік сайлау науқандарында өзінің тәжірибесін пайдалана отырып,

үгінасихат жұмыстарын жүргізді. Соңғы Президент сайлауында Елбасымыздың сенімді адамы болып, осы шараға өз үлесін қосты. Сондықтан болар, Елбасы еңбегін бағалап, Алғыс хатын жолдады.

Қазіргі уақытта Май ауданы, Көктөбе ауылында тұрады.

Биография Ахметова Альмурзы Амиралиновича

Я, Ахметов Альмурза Амиралинович родился 28 декабря 1931года, в Малайсаринском сельском округе , Майского района .

В 1946 году окончил Кировскую семилетнюю школу.

В 1947 году поступил в Павлодарское педагогическое училище,которое окончил в 1950. В 1950 год поступил в Алма-Атинский государственный педагогический институт имени Абая, который окончил с отличием в 1954г.

Педагогическую деятельность начал в 1954 году в Кировской средней школе, где был назначен заведующим учебной частью.В 1958 стал членом КПСС .в С1959 по 1964 годы работал директором Жалтырской средней школы. В 1965 году переведен на партийную работу завкабинетом политпросвещения Майского районного комитета компартии Казахской ССР. С 1968 года избран секретарем партийной организации совхоза «Белогорский». В 1977 году утвержден председателем Майского районного комитета народного контроля. На этой должности находился до выхода на заслуженный отдых в 1991 году.С 1976 года до 1992 года находился в составе бюро Майского районного комитета компартии Казахской ССР. Неоднократно избирался депутатом Маского районного совета народных депутатов.

За достигнутые успехи и многолетний плодотворный труд неоднократно награждался государственными наградами: в 1970 году медалью «**В ознаменование столетия В.И.Ленина**», в 1976 году медалью «**За трудовую доблесть**», в 1981 году орденом «**Знак почета**»,в 1984 году медалью «**Ветеран труда**», медалью «**50- летие Целины** », медалями «**В ознаменование 50, 60, 65 годовщин Победы в ВОВ**», медалью «**20 лет Независимости Казахстана**», знаком «**За заслуги перед областью**», а также различными грамотами. Являюсь почетным гражданином Майского района.

Пішенбаев Құдайберген Бөкенұлы

***Май аудандық мәслихаттың 2010 жылғы 23
желтоқсандағы № 1/30 шешімімен
“Май ауданының Құрметті азаматы”
атағы берілді.***

Өмірдерегі

Бөкенұлы -1934 жылы 12 қазанда Ақтоғай сымшарында кедей шаруаның отбасында дүниеге келген. Орта мектеп интернатта оқыды..

1955 жылдың қазан айынан 1957 жылдың желтоқсан айына дейін әскер қатарында Отан қорғау міндетін атқарды,білімі жоғары.

1965 жылы шілде айында Қарағанды жоғарғы партия кеңес мектебін бітірді.

Еңбек жолы:

1958 жылы қантар айынан 1960 жылы қазан айына дейін Павлодар аудандық әлеуметтік қамсыздандыру бөлімінде инспектор,аға инспектор болып істеді.

1960 жылдың қараша 1961 жылдың қыркүйек айына дейін Май аудандық комсомол комитетінде,аудандық атқару комитетінде нұсқаушы, 1961 қыркүйек 1965 шілде Қарағанды жоғарғы партия мектебінде тыңдаушы.

1965 жылы қыркүйек 1966 жылы тамыз Май аудандық ауылшаруашылық басқармасында агроном,1966 жылы тамыз 1968 жылы қыркүйек Май ауданы Белогорье кеңшарында партком хатшысы.

1968-1973 жылдары Май ауданы Қазан кеңшарының «Қызыл-еңбек» бөлімшесінде және орталықтағы №1 бөлімшеде басқарушы.

1973 жылы қараша 1977 маусым айына дейін Май ауданының орталығы Коктобе ауылдық кеңесінің атқару комитеті төрағасы,сонымен бірге 1975-1977 жылдары аудандық атқару комитетінің мүшесі- Май аудандық кеңесінің IX-сайланған депутаты.

1977 жылы маусым 1983 жылы қыркүйек айына дейінМай ауданы «Май» кеңшарында партком хатшысы, 1983 жылы қыркүйек 1984 жылы сәуір айына дейін Жалтыр кеңшарында директорының орынбасары, 1984 жылы мамыр айынан 1990 жыл қазан айына дейін Кентүбек ауылдық кеңесі атқару аудандық дезинфекция орталығының директоры, 1992 жылы қазан айынан зейнеткер.

1994 жылы қазан айынан бастап облыстық деңгейдегі «дербес зейнеткер»

Халық алдындағы сіңірген еңбегім үшін.

1984 жылы облыстық атқару комитетінің Құрмет грамотасымен марапатталды.

1970 жылы Лениннің 100 жылдығына арналған «Қаржылы еңбегі үшін» медалімен, 1976 жылы «Үздік еңбегі үшін» медалімен, 1995 жылы Отан соғысының аяқталғанына «Ұлы жеңістің 50 жылдық» медалімен марапатталды.

Зейнеткерлікке шыққаннан кейін шығармашылықпен шұғылданды. 1977 жылы «Өмір белестрі» мемуарлық кітабын шағарды. Ондағы негізгі кейіпкерлер Май ауданының еңбеккор халқы.

Кейінгі жылдары Май ауданының өмірден озған ардагерлеріне арнап естерліктер жазды.

9 бала өсіріп ер жеткізді.

Пшенбаев Кудайберген Бокенович- родился 1934 году 12 октября в Актогайском районе в селе «Жана ауыл», в мало обеспеченной семье.

В 1955 году получил в городе Павлодар школы интернат № 10 среднее образование. С октября 1955 по сентябрь 1957 года служил в армии, имеет высшее образование. В июле 1965 года окончил Карагандинскую высшую партийную школу.

Трудовой путь начал с января 1958 года по октябрь 1960 года инспектором, затем главным инспектором в Павлодарском районе, отделе социального обеспечения. С ноября 1960 по сентябрь 1961 годы работал в комитете комсомола Майского района, в районном исполнительном комитете инструктором.

С сентября 1965 по август 1966 года работал агрономом, с августа 1966 по сентябрь 1968 года работал секретарем парткома совхоза Белогорье Майского района.

1968-1973 годы руководил в совхозе Казанский, отделение Кызыл Енбек Майского района и в центральном отделении № 1.

В ноябре 1973 по июнь 1977 годах был председателем комитета сельского совета село Коктобе, Майского района, так же 1975-1977 годах членом районного исполнительного комитета, избирался депутатом районного Совета 1X созыва.

В июне 1977 года по сентябрь 1983 года работал секретарем парткома в предприятии «Май», с сентября 1983 года по апрель 1984 года заместителем директора совхоза Жалтыр.

1984 по 1990 годы работал директором Кентубекского дезинфекционного центра, с 1992 года вышел на заслуженный отдых.

1994 года от Павлодарской области получил звание «Дербес зейнеткер»

1984 году за многолетний труд был награжден, Павлодарский областным исполнительным органом Почетной грамотой.

1970 году на сто летие Ленина медалью «За трудовую доблесть» 1976 года удостоен медалью «За трудовое отличие»

1995 году медалью «50 ление Победы Великой Отечественной Войны »

Выйдя на заслуженный отдых, продолжал работать над освоением животноводства. 1977 году выпустил книгу - мемуары собственного сочинения «Өмір белестері». Позже в память об ушедших ветеранах труда написал памятные записки.

Вырастил и воспитал девятерых детей.

23 декабря 2010года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района »

Шайхина Батес Мұқышқызы

Май аудандық мәслихаттың 2010 жылғы 23 желтоқсандағы № 1/30 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Шайхина Батес Мұқышқызы-1943 жылы 20 шілдесінде Семей облысының (қазырғыШҚО) Бесқарағай ауданында дүниеге келді.

1951жылы Павлодар облысы Май ауданы Май селосына әкемнің қызметінің ауысуына байланыста көшіп келіп, сол жылы Май орта мектебінің бірінші снібіна барып он жылдықты

сол мектептен бітіріп шықты.

Мектептен кейін еңбек жолын Май және Еңбекші бастауыш мектебінің мұғалімі қызметін бастады.

1965-1967 жылдары Алматы Мемлекеттік консерваториясының әншілер дайындайтын екі жылдық дайындау курсына түсіп аяқтады.

1967 жылы Алматы дағы Мемлекеттік қҚыздар Педагогикалық институтының «Ән және музыка» бөліміне оқуға түсіп, 1971 жылы дипломмен Май ауданына қызметке келді.Сол жылы ашылғанына бір жал болған «Белогорье 7 жылдық Балалар музыка мектебінің» фортепиано класының алғашқы мұғалімі болып қабылданды.

1974 жылы осы мектептің директоры болып тағайындалды.

1977 жылы денсаулығына байланысты, ауыр операциядан кейін, екінші топтағы мүгедектікке шығарылды.

1978-1984 жылдар алғанда аудандық мәдениет бөлімінің басшысының шақыруымен мәдениет үйінде, ал 1984-1987 жылдар аралығында Май ауданының сол кездегі СПТУ-194 училищесінде тәрбиешілік, ұстаздық қызмет атқарды.

1987 -1989 жылдар аралығында осы училищесінің оқушылар кәсіп одақ ұйымының төрайымы етіп сайланды.

Осы қызметте жүргенде, аудандық білім беру бөлімінің бастығы Мұқашева Б.Т. шақыруымен қайтадан, жұмысы тоқырап қалған, балалар музыка мектебіне директор етіп ауыстырылды.

Сол 1989 жылдан бері бүгінгі күнге дейн, бұрынғы (Белогорье 7 жылдық музыка мекебі), кейіннен 1991 жылдан бастап «Байғабыл Жылқыбаев атындағы балалар өнер мектебі» болып қайта құрылған мектепте 2010 жылдын 1 қазаннына дейін директорлық қызметін атқарып зейнеткерлікке шықты.

Қазақстан Республикасының «Тәуелсіздігіне 10 жыл» мерекелік медалімен марапатталды. Қазақстан Республикасының және оның астанасының дамуы мен қалыптасуына елеулі үлес қосқаны үшін «10 жыл Астана» медалімен наградталды

Шайхина Батес Мукушевна-родилась 20 июля 1943 года Бескарагайского района Семипалатинской области.

В связи с переводом отца, семья Шайхиных переехала в Павлодарский область Майского района, где она окончила десятилетнюю школу.

Работала учителем в Майском и Енбекши сельских школах Майского района.

1965-1967 годы окончила курсы Алматинской Государственной консерватории, 1967 году поступила в Алматинский Государственный педагогический институт, по окончании преподавала в Майской музыкальной школе по классу фортепиано. 1974 году стала в этой школе директором.

В 1978-1987 году работала воспитателем в СПТУ № 194. 1987-1989 годы избрана, председателем профсоюзного комитета. Позже была назначена директором в Майскую районную детскую музыкальную школу имени Ж.Байгабылова.

2010 году вышла на заслуженный отдых.

Награждена: юбилейной медалью Республики Казахстан «10 лет независимости»,

Медалью «10 лет Астаны».

23 декабря 2010 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатом было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района»

Исакова Рымбике Қомашқызы

***Май аудандық мәслихаттың 2011 жылғы 13 шілдедегі
№ 8/38 шешімімен “Май ауданының Құрметті
азаматы” атағы берілді.***

Өмірдерегі

Исакова Рымбике Қомашқызы- Павлодар облысы, Май ауданы, Май ауылында 1941 жылы 1 маусымда дүниеге келген. 1949-1956 жылдары Май орта қазақ мектебінде сауатын ашқан. 1956 жылы Семейдегі Абай атындағы кітапхана техникумына түсіп, 1959 жылы кітапханашы оқуын үздік бітірген. Оқуды аяқтап елге оралып 1959 жылы алғаш еңбек жолын Май ауданының, аудандық балалар кітапханасының меңгерушісі болып қызмет атқарды. Содан 1980 жылы Май ауданының орталықтандырылған кітапхана бастығының орынбасары болып қызмет істейді. Кейін 1990 жылы Май ауданының аудандық орталық кітапхананың бастығы болып тағайындалады. Сөйтіп, бір жерде 40 жыл қызмет жасап, 1997 жылы зейнеткерлікке шыққан.

Өткен ғасырдың 90-шы жылдары ауданда уақыт талабына сәйкес өмірге «Мұсылман әйелдер қоғамы», «Қазақ тілі қоғамдары» құрылып, ұйымдарының бірде төрайымы, екіншіден төрағасының орынбасары болып қызмет етті.

1994 жылы аудан мәслихатының І-шақырылымда депутат болып сайланды.

Қазыргі кезде аудандық ардагерлер алқасының мүшесі.

Ауыл бойынша қоғамдық жұмыстарға белсене араласады,елге құрметті,сыйлы,абройлы адам.

Ауданның мәдениеті мен өнерінің әсіресе,ұлттық мәдениетімізді дамуына зор үлес қасқан.

Жастарға патриоттық тәрбие беру ісіне қосқан үлесі және қоғамдық қызметтегі еңбегі,белсенді өмірлік көзқарасы үшін:

1974 жылы аудандық мәдениет бөлімінің алғыс хатымен.

1975 жылы аудандық мәдениет бөлімінің грамотасымен.

1976 жылы аудандық мәдениет бөлімінің алғыс хатымен.

2007 жылы аудан әкімінің алғыс хатымен.

2008 жылы аудан әкімінің грамотасымен.

2008 жылы аудандық мәслихатының алғыс хатымен марапатталды.

2011 жылы аудандық мәслихатының алғыс хатымен марапатталды

Жолдасы Сарсекеев Қайырбек Әмірұлы Семей облысында туып өсті.

Полигон зардабынан қайтыс болған туыстарының 5 баласын,өзінің 4 балаларымен қоса тәрбиелеп өсірді.

Қазір олар бір-бір үй болып өмір сүріп жатыр. Өзі қазір Май ауылының орталығы Көктөбе ауылында тұрады. 2004 жылы қажылыққа барды.

Искакова Рымбике Комашовна - родилась 1 июля 1941 года в Павлодарской области Майского района село Майск.

1949-1956 обучалась в казахской школе в селе Майск. 1956 году поступила в Семипалатинский техникум имени Абая по специальности библиотечарь. С отличием окончив техникум, в 1959 году работала заведующей в Майской детской библиотеке. В 1980 году работала заместителем директора центральной библиотеке Майского района. В 1990 году назначена, директором Майской районной библиотеке. В одной отрасли проработав 40 лет, в 1997 году вышла на заслуженный отпуск.

В 90 годы возглавила лигу женщин мусульманок Майского района и является заместителем председателя общественного объединения казахского языка.

1994 году была избрана депутатом первого созыва маслихата Майского района.

На данный момент является членом совета ветеранов.

Несмотря на свой преклонный возраст, ведет работу с молодежью.

Неоднократно награждалась, почетными грамотами и благодарственными письмами от имени дома культуры района , маслихата и исполнительного органа акимата.

В месте с супругом Сарсекеевым Кайырбеком Амировичем вырастили пятерых детей приемных и своих четырех детей.

На данный момент проживает в Майском районе село Коктобе.

В 2004 году ездила в Мекку.

13 июня 2011 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района»

Әбдіхалықов Идият Бекболатұлы

**Май аудандық мәслихаттың 2011
жылғы 2 желтоқсандағы
№ 2/43 шешімімен “Май
ауданының Құрметті азаматы” атағы
берілді.**

Әбдіхалықов Идият Бекболатұлы

Бұрынғы Краснокутскі ауданы
Харьковка кентінде 1951 жылы 8 қыркүйекте
дүниеге келген.

1968 жылы орта мектепті бітіргеннен
кейін Семей зоотехникалық- малдәрігерлік
институтының зоотехникалық факультетіне
түсіп, оны 1973 жылы тәмамдады.

Институт бітіргеннен кейін

Краснокутскі ауданы «Спартак» кеңшарының бөлімше зоотехнигінен бастайды.

1976 жылы маусым айында Май аудандық комсомол комитетінің бірінші
хатшысы болып сайланды. Аудан хатшысы болып сайланды.

1979 жылы қыркүйек айында партия жұмысына ауысып, облыс және аудан
бойынша ірі және озат шаруашылықтары қатарындағы «Қазан» ұжымшары партия
ұйымы хатшысы қызметіне сайландым.

1981 жылғы қазан айынан 1992 жылғы сәуір айына дейін ол аудандық
партия комитетінің хатшысы, бірінші хатшысы, депутаттардың аудандық кеңесінің
төрағасы қызметтерін атқарды.

Қоғамдық жұмыстарына белсенді қатысып, Май аудандық кеңесінің 1976-
1992 жылдары депутаты болып сайланды, облыстық кеңестің екі рет, облыстық
мәслихаттың бір рет депутаты болды.

1999 жылғы желтоқсан айына дейін облыстық көші-қон және демография
басқармасының бастығы қызмет атқарды.

2008 жылғы қаңтар айынан 2011 жылғы наурыз айлары арасында Қазақстан
халқы ассамблеясы төрағасының орынбасары қызметін атқардым. Қазір
«Павлодартелерадио» КМК басшылық жасауда.

Отбасында жұбайы, үш бала және бес немересі бар.

Жұбайы, Мұсабалинова Нұржиян Бәшірқызы, жоғары дәрежедегі дәрігер,
Қазақстан Республикасы денсаулығының озаты, 20 жылдан астам облыстық
ауруханасының дәрігері.

Балалары жоғары білімді, өздері игерген мамандықтары бойынша халық
шаруашылығының әртүрлі салаларында еңбек етуде.

Қажырлы еңбегі үшін Халықтар достығы орденімен, Қазақ ССР Жоғары
кеңесінің Құрмет грамотасымен, мерекелік төрт медальдарымен, облыс әкімінің
және облыстық мәслихат грамоталарымен марапатталды.

«Облыс алдындағы ерең еңбегі үшін» белгінің иегері.

Автобиография Абдыкалыкова Идията Бекбулатовича

Родился 8 сентября 1951 года в селе Харьковка Краснокутского района в семье служащего.

После окончания средней школы в 1968 году поступил на первый курс зоотехнического факультета Семипалатинского зооветеринарного института, который окончил в 1973 году.

После окончания института работал зоотехником отделения совхоза «Спартак» Краснокутского района, в ноябре 1974 года был выдвинут в аппарат Павлодарского обкома комсомола

В июне 1976 года избран первым секретарем Майского райкома комсомола. В сентябре 1979 года он переходит на партийную работу, избирается секретарем партийного комитета совхоза «Казанский» Майского района.

С октября 1981 года по апрель 1992 года он работает секретарем, первым секретарем Майского райкома партии, председателем районного совета народных депутатов.

Принимал активное участие в общественной жизни области и района, избирался депутатом областного совета народных депутатов, областного маслихата и Майского районного совета четырех созывов.

Находясь на освобожденной выборной работе, участвовал в формировании постоянных депутатских комиссий и аппарата первого областного маслихата, в проведении на областных собраниях депутатов выборов 5 депутатов Сената Парламента Республики Казахстан.

С декабря 1999 года по декабрь 2007 года возглавлял областное управление миграции и демографии.

С января 2008 года по март 2011 года работал заместителем председателя Ассмблеи народа Казахстана.

С марта 2011 года является директором КГП «Павлодартелерадио».

Принимает активное участие в общественной жизни области, возглавляет постоянную комиссию областного маслихата по вопросам правопорядка и обращению граждан, является председателем комиссии партийного контроля областного филиала НДП «Нур Отан»

Жена, Мусабалинова Нуржиян Башировна, врач высшей категории, отличник здравоохранения РК, работает врачом-терапевтом областного психоневрологического диспансера.

Дети, получив высшее образование работают по избранной специальности в разных областях народного хозяйства области.

Награжден орденом Дружбы народов, Почетной грамотой Верховного Совета Казахской ССР, Почетной грамотой Министра труда и социальной защиты населения РК, четырьмя юбилейными медалями, Почетными грамотами акима области и областного маслихата.

За вклад в социально-экономическое развитие Павлодарской области удостоен знака «За заслуги перед областью». Проживает в г. Павлодаре.

Жаксымбетова Мәпруза Құмарқызы

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5 қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Мәпруза Құмарқызы Жаксымбетова- 1958 жылы 8 сәуірде Семей облысы, Бесқарағай ауданы , Семиярка селосында дүниеге келген. 1кластан 10 класқа дейін Май ауданы , Май селосында оқып мектепті бітірген. 1975 жылы Павлодар педагогикалық институтының филология факультетіне түсті. 1979 жылы институтты «Қазақ мектебінде орыс тілі және әдебиеті» мамандығы бойынша бітірген. Май ауданының Киров орта мектебіне (қазіргі Малайсары орта мектебі) орыс тілі және әдебиеті мұғалімі болып жолдамамен жұмысқа келді. 1983-1988 жылдары аралығында мектепте класстан тыс және мектептен тыс ұйымдастырушысы болып қызмет атқарды. 1993 жылдан 1996 жылдары оқу-тәрбие жұмысы бойынша мектеп директорының орынбасары болып істеді. 1996 жылдың қыркүйек айынан Киров (Малайсары) орта мектебінің директоры болып тағайындалды. Май аудандық мәслихатының қатарынан үш рет II, III, IV кезеңдерінің депутаты болып сайланды, аудандық мәслихаттың «Әлеуметтік-экономикалық даму және бюджет» жөніндегі депутаттық тұрақты комиссия төрайымы болды. Абройлы еңбегі және қосқан үлесі үшін «10 жыл Астана», «Қазақстан Республикасының Парламентіне 10 жыл» мерекелік медалдармен, Президент Н.Ә.Назарбаевтың алғыс хатымен және көптеген аудандық, облыстық, білім бөлімінің құрмет грамоталарымен марапатталған. Семейсы бар, үш бала тәрбиелеп өсіріп отыр. Қазіргі уақытта Май ауданы, Малайсары ауылында тұрып жатыр.

Жаксымбетова Мапруза Кумаровна-родилась 8 апреля 1958 года в Семипалатинской области Бескарагайского района село Семиярка.

С 1 по 10 класс училась в Майской средней школе Майского района.

В 1975 поступила в Павлодарский педагогический институт на филологический факультет.

В 1979 году закончила институт по специальности «Учитель русского языка и литературы в казахских классах».

Была направлена в Кировскую среднюю школу Майского района учителем русского языка и литературы.

В период с 1983 по 1988 годы работала организатором по внеклассной и внешкольной работе школы.

С 1993 года по 1996 годы работала заместителем директора школы по учебной воспитательной работе.

С сентября 1996 года была назначена директором Кировской средней школы.

Трижды избиралась депутатом. Была депутатом II, III, IV созыва Майского районного маслихата, председателем постоянной комиссии по вопросу «Социально-экономического развитие и бюджета».

За добросовестный труд и внесенный вклад награждена юбилейным медалями «10 жыл Астана», «Қазақстан Республикасының Парламентіне 10 жыл». Множественными Почетными грамотами района, области, отдела образования, благодарственным письмом Президента РК Н.А.Назарбаева.

Замужем имеет троих детей.

Проживает с. Малайсары, Майского района.

Ахметов Қайыржан Ахметович

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5 қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Ахметов Қайыржан Ахметұлы-1950 жылы 26 желтоқсанда Жалтыр ауылында дүниеге келген. 1958 жылы Жалтыр мектебіне барып 1968 жылы Киров атындағы орта мектепін бітірген.

Жұмыс жолын 1968 жылы қыркүйек айынан Жалтыр совхозында шопанға көмекшіліктен бастады.

1970-1973 жылдар совхозында жүргізуші

1973-1975 жылдары Жалтыр совхозында №1 бригадада учетчик болып жұмыс істеді.

1975-1979 жылдары №1 бөлімшеде бухгалтер болып жұмыс істеді.

1979-1986 жылдары Жалтыр совхозының бас бухгалтерінің орынбасары.

1986-1991 жылдары Қазан совхозында бас бухгалтер.

1991-1995 жылдары Қызыл-Құрама совхозында бас бухгалтер.

1995-1996 жылдары аудандық ауылшаруашылық басқармасында бас бухгалтер.

1996-1997 жылдары Кеңтүбек АШҰ бас бухгалтер.

1997-1999 жылдары Май ауданының АӨҚ бас бухгалтер.

1999-2004 жылдары Кеңтүбек ауыл селолық округінің әкімі.

2004-2005 жылдары Май аудандық мәслихатта бухгалтер.

2005-2009 жылдары Жалтыр орта мектебінде бухгалтер.

2009-2010 жылдары жеке кәсіпкерлікте маман.

2010-2011 жылдары аудандық мәслихатта аға эксперт.

Қазіргі уақытта Ақсу қаласында тұрады.

Ахметова Кайыржан Ахметович- родился в 1950 году 26 декабря в селе Жалтырь Майского района. 1958 году по 1968 годы обучался в средней школе имени Кирова.

1968 году в сентябре месяце работал чабаном в совхозе Жалтырь.

1970-1973 году работал водителем в селе Жалтырь. 1973-по 1975 годы работал учетчиком в бригаде №1 в совхозе Жалтырь.

1979-1986 году заместитель бухгалтера в селе Жалтырь,

В 1986-1991 году главным бухгалтером в селе Казанск

В 1991-1995 годах в селе Кызыл Курама главным бухгалтером.

1995-1996 годах главным бухгалтером в районном управлении сельского хозяйства .

1996-1997годах работал главным бухгалтером в селе Кентубек

1997-1999 году работал главным бухгалтером Майского района в АОК

1999-2004 годы проработал акимам село Кентубек.

2004-2005 годах бухгалтером в Майском районном маслихате.

2005-2009 годы работал бухгалтером в Жалтырской средней школе.

2009-2010 годы специалистом личного хозяйства

2010-2011 году работал главным инспекторам Майского районного маслихата.

В данный момент проживает в городе Аксу Павлодарской области.

5 января 2012 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района »

Адрахов Ғазез

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5 қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Адрахов Ғазез- 1929 жылы кедей шаруаның жанұясында дүниеге келген. 1939 жылы кәзіргі Кентүбек ауылының мектебіне бірінші класына оқуға түсті. Тұрмыстың ауырлығынан Жалтыр мектебінің үшінші сыныбынан кейін оқуды тоқтатты.

Содан кейін көмекші шопан жұмыстарын атқарған.

Аға шопан болып 1956 жылы бастады. Еңбегі бағаланып бірінші рет 1966 жылы Ленин орденімен марапатталды.

Сол 1956 жылдан бастап зейнеткерлікке шаққанша Май ауданының Киров совхозында аналық қой отарында аға шопан болып істеді. 1971 жылы екінші рет еңбек көрсеткіштерінің арқасында Ленин орденімен марапатталды.

1975 жылы «Октябрь революции» орденімен марапатталды.

1967, 1972 жылдары ССР-дің халық шаруашылығы көрмесінің алтын, күміс, қола медальдарымен марапатталды.

Сонымен қатар 1941-1945 жылдары Ұлы Отан соғысы уақыттарында еңбек еткен үшін медальмен марапатталды.

1964 жылы «Тың игеру» медалымен марапатталды.

Ұлы Отан соғысының 50 және 60 жылдық жеңісінің мерекелік медалдарымен марапатталған.

1991 жылы облыстық дәрежедегі құрметті зейнеткерлікке шыққан.

Адрахов Газез- 1926 году родился в семье бедняка. В 1939 году пошел в первый класс в Кентубекскую среднюю школу. В связи с трудностями семейного бытия, был вынужден бросить школу.

С раннего возраста в 1956 году работал главным чабаном. 1966 году за доблестный труд был удостоен орденом Ленина.

До выхода в 1956 году на пенсию проработал в Майском районе в совхозе Киров главным чабаном.

1971 году второй раз был удостоен орденом Ленина. 1975 году награжден орденом «Октябрьской революции», 1967, 1972 годах награжден золотой, серебряной, бронзовой медалями на всесоюзной выставке сельского хозяйства.

Награжден тремя медалями за труд, во время Второй Мировой Войны 1941-1945 годы.

1964 году медалью «За освоение целины »

Награжден медалями 50 ление Победы и 60 ление Победы Великой Отечественной Войны.

1991 году вышел на заслуженный отпуск.

Данное время проживает в городе Павлодар.

5 января 2012 года за активное участие в развитии социально-экономического развития Майского района, Майским районным маслихатам было присвоено звание «Почетный гражданин Майского района»

Бектұр Бақыт Әбілқасқызы

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5 қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі (биография)

Бектұр Бақыт Әбілқасқызы –Май ауданы Майтүбек Кеңесіне қарасты «Қайнама» деген жерінде дүниеге келген. 1949 жылы Саты ауылына қоныс аударып, 1956 жылы осы ауылдағы сегізжылдық мектептің табалдырығын аттаған (Абай ауылы). 1964-1965 жылдары Май орта мектебінде оқуын жалғастырып, 1966 жылы бітірген. Сол жылы еңбек жолын Май аудандық мәдениет бөлімінде автоклуб меңгерушісі болып бастаған. 1968 жылдан 1977 жылға дейін Қазан кең шаруашылығындағы мәдениет үйінің көркемдік жетекшісі, 1977 жылдан 1985 жылға дейін Май селосының мәдениет үйінің директоры болып қызмет атқарған.

1988 жылы Павлодар педагогикалық училищесін тәмамдап, Қаратерек әкімшілігіне қарасты «Қарлығаш» балабақшасында тәрбиеші болып, 1997 жылы зейнеткерлік демалысқа шаққан.

Үш баласы бар, жалғызбасты ана.

Қоғамдық жұмыстары, жергілікті жерегі «Қазақ тілі» қоғамының төрайымы. 1970 жылдан облыстық «Сарыарқа самалы», аудандық «Шамшырақ» газеттерінің белсенді оқырманы, әрі хат-хабар жолдап тұратын жергілікті тілші.

Тәуелсіздіктің 10 жылдығына арналған «Май елі –құтты мекен» атты 336-беттік кітаптың авторы.

2014 жылы дүниеден өтті.

Бектур Бакыт Абылкасовна

Бектур Бакыт Абылкасовна- родилась в населенном пункте «Кайнама», на территории Майтубекского сельского Совета, Майского района. 1949 году переехала в село Саты и здесь в 1956 году пошла в восьмилетнюю школу (отделения Абай). В 1966 году окончила Майскую среднюю школу. После окончания средней школы трудовую деятельность начала заведующим клубом Майского районного отдела культуры. 1968-1977 годы проработала художественным руководителем дома культуры совхоза Казанский, затем с 1977 года по 1985 год работала директором дома культуры села Майск. В 1988 году окончила Павлодарский педагогический училище и работала воспитателем детского сада «Карлыгаш» Каратерекского сельского округа. В 1997 году вышла на пенсию.

Мать одиночка , имеет троих детей.

Активно работала в общественных работах, была председателем местного общества «Қазақ тілі». Внештатный местный корреспондент, постоянно

публикуются материалы в районной газете «Шамшырак» и в областной газете «Сарыарка самалы». Автор книги «Май елі-құтты мекен» посвященный к 10-летию Независимости страны.

Проживает в селе Каратерек, Майского района

2014 году ушла из жизни.

Иманбаев Малғаждар Жәнәділұлы

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5 қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Иманбаев Малғаждар Жәнәділұлы 1934 жылы Май ауылында дүниеге келіп, Май орта мектебін бітіріп, Семей қаласындағы педагогикалық институтына түсті.

Еңбек жолын 1955 жылы Ақжар селолық Советінде әскери есеп жүргізуші және 1957 жылдан 1971 жылға шекті Ақжар селолық Советінде хатшы жұмысын атқарды.

1971 жылдан бастап Май РСХО-да нормалаушы, диспетчер, ветеринарлық санитар, есеп жүргізуші болып жұмыстар тақырып, 1994 жылы зейнеткерлікке шықты.

1957 жылы Марияш Мәдіқызымен отау тігін, он бала өсіріп, тәрбеледі. Қазырғы уақытта 16 немере-жиен, 2 шөбере көріп отыр.

1990 жылдан «Замандастар бірлестігінің » төрағасы.

2001 жылдан бастар «Ардагерлер кеңесінің» төрағасы.

2004 жылдын «Көпенұлы Байғали» мешіт алқасының төрағасы, «НҰР-ОТАН» ХДП ұйымының төрағасы, «Сарыарқа Самалы», «Шамшырақ» газетінің штаттан тыс тілшісі.

2006 жылы 23-25 қараша күндері Тәуелсіздіктің 15 жылдығы қарсанында аудан әкімшілігінің жолдамасы бойынша Астана қаласына барып қайтты.

Иманбаев Малғаждар Жәнәділұлы 1984 жылы «Еңбек ардагері» медалінің иегері. Сонымен қатар аудан әкімінің алғыс хаттары мен мақтау грамоталарымен, «Сарыарқа Самалы» газетінің 75 жылдығына орай құрмет грамотасы, Май ауданының 65 жылдығына орай құрмет грамотасымен, Павлодар облысының 70 жылдығына орай құрмет грамотасымен және бағалы сыйлықтарымен марапатталған.

Май ауылында тұрады.

Иманбаев Малгаждар Жанадилович

Иманбаев Малгаждар Жанадилович- родился в 1934 году с. Майск, Майского района. После окончания Майскую среднюю школу поступил в Семипалатинский педогогический институт.

Трудовую деятельность начал в 1955 году Акжарского сельского Совета специалистом воинского учета, затем с 1957 по 1971 годы секретарем Акжарского сельского Совета.

Начиная с 1971 года и до выхода на пенсию работал нормировщиком, диспетчером, ветеринарным санитаром, учетчиком в Майском РСХО.

В 1994 году вышел на пенсию.

В 1957 году создал семью с Марияш Мадиевной и воспитывали 10 детей, в данное время имеют 16 внуков и 2 правнуков.

С 1990 года председатель «Замандастар бірлестігі»;

С 2001 года председатель «Совета ветеранов»;

С 2004 года председатель коллегии мечета «Көпенұлы Байғали», председатель первичной парторганизации «Нур Отан», внештатный корреспондент газеты «Шамшырак» и «Сарыарка самалы».

В 2006 году 23-25 ноября к 15 летию Независимости по направлению районной администрации посещал город Астану.

В 1984 году награжден медалью «Ветеран труда», множественными грамотами акима района, награжден почетной грамотой 75 летию юбилея газеты «Сарыарка самалы», почетной грамотой 65 летию Майского района, 70 летию Павлодарской области и ценными подарками.

Иманбаев М.Ж. – в данное время проживает в с.Майск, Майского района.

Қожабеков Борааш Әлтайұлы
*Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 5
қаңтардағы № 3/45 шешімімен “Май
ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.*

Өмірдерегі

Қожабеков Борааш Әлтайұлы 1932 жылы 1 қаңтарда Баянауыл ауданының Торыайғыров атындағы кеншарында әкесі атақты шахтер Қожабеков Әлтай мен анасы Қапуза апайдың көп балалы отбасында дүниеге келді. Сол бір қиындыққа толы ауыр жылдардың халық иығына түскен нәубетін бастарынан кешкен жастар сияқты Борааш Әлтайұлы қасіретті де қайғылы жағдайларды басынан кеше жүріп ер жетті.

Орта мектепті Екібастұз қаласында бітіргеннен кейін 1956 жылы Талғар ауылшаруашылық техникумының агроном мамандығын тәмәмдап, еңбек жолын Лебяжі ауданы, Жамбыл атындағы кеншарда агроном болып бастады.

Өзінің біліктілігімен, қабілеттілігімен танылып, жұмыс істеген ұжымдарда жоғары беделге ие болды. 1962-1992 жылдары Май ауданы Чапаев атындағы кеншарда астық сақтайтын бөлім басшысының орынбасары болып, Киров атындағы кеншарда агроном, Белогор кеншарының 1-ші бөлімінің басшысы, №29 кәсіптік оқу орынының мастері, инспекторы болып жұмыс атқарып еңбек жолын өтті.

1958 жылы Тың игеру жұмыстары басталған аса бір жауапты кезеңдерде еңбегі бағаланып Борааш Әлтайұлын Москва қаласында ВДНХ көрмесіне жіберді, сол жерде құрмет медалімен марапатталды, 1964 жылы жемісті еңбегі бағаланып «Тың және тыңайған жерлерді игергені үшін» марапатталды.

Май ауданының өркендеуіне қосқан еңбегі үшін:

- 2003 жылы Май ауданы әкімінің алғыс хатымен;
- 2004 жылы Май аудандық мәслихатының Құрмет грамотасымен;
- 2004 жылы 1941-1945 жылдары ҰОС Жеңісіне 60-жыл мерекелік медалімен;
- 2010 жылы 1941-1945 жылдары ҰОС Жеңісіне 65-жыл мерекелік медалімен;

Үлкен шаңырақтың ұйтқысы болып құдай қосқан жары Мария апаймен жеті бала тәрбиелеп өсірді. Оларға білім берді. Барлық балалары жоғары оқу орнын бітірген білімді мамандар, бүгінгі күні Май ауданының өсіп өркендеуіне адал еңбектерімен өз үлестерін қосып жүр.

Егемендігімізді алғаннан кейін қажылыққа басталған ұлы керуен қайта жалғасқаннан бері бесінші парызды орындауға ниет еткен Май ауданының мұсылмандардың бірінші қатарында Борааш қажы болды. Мәрия апай мен

бірге діні деген сезімге құлшылық жасап, халыққа адал еңбек етіп, қамқоршысы болып, жастарға тәлім-тәрбие ісіне белсене араласып жүр.

Бораш Өлтайұлы арамызда жүрген ардақты, ісі үлгі, ақылына ізгілікті, азаматтыққа мол, кісілігі зор, тереңнен ойлап, байыппен сөйлейтін әр ісінен үлгі аларлық нәтиже қалдырып жүрген азамат.

Май ауданы, Көктөбе ауылында тұрады.

Кожобеков Бораш Алтаевич

Кожобеков Бораш Алтаевич – родился 1 января 1932 году в селе имени С.Торайгырова Баянаульского района в многодетном семье знатного шахтера Кожобеков Алтая матери Капуза. Не смотря на трудности Бораш Алтаевич не падая духом своим стремлением к жизни вырос.

После окончания среднюю школу в г.Экибастузе, в 1956 году окончил Талгарскую сельскохозяйственный техникум по специальности агроном и трудовой путь начал агрономом в совхозе Джамбул, Лебяжинского района. Со своим организаторской способностью был авторитетным среди коллектива. С 1962 года по 1992 год проработал заместителем управляющего отделения по сохранению зерна совхоза Чапаевский, Майского района, агрономом совхоза имени Кирова, управляющим отделения №1 совхоза Белогорский и до выхода пенсии проработал мастером, инспектором в Майской СПТУ №29.

В 1958 году во время освоения целины высокие показатели труда Бораша Алтаевича и был направлен в ВДНХ г. Москву, там был награжден медалью почета. А в 1964 году был награжден медалью «За освоение целинных и заложных земель».

Награжден:

- 2003 году благодарственным письмом акима Майского района;
- 2004 году Почетной грамотой Майского районного маслихата;
- 2004 году юбилейной медалью «60 ление Победы ВОВ в 1941-1945г.г.»
- 2010 году юбилейной медалью «65 ление Победы ВОВ в 1941-1945г.г.»

Вместе с Марьям апай воспитывал и вырос семерых детей. Все они имеют высшее образования и работают в разных отраслях.

Бораш ага и Марьям апай выполнив мусульманский долг ездили в поломничество в Мекку.

В данное время проживает в с.Коктобе, Майского района.

Әбдірайымов Әкімбек

*Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 7
желтоқсандағы № 2/9 шешімімен “Май
ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.*

Өмірдерегі

Әбдірайымов Әкімбек 1924 жылы Павлодар ауданы, Шақар ауылында дүниеге келген. 1942 жылы 19 жасына толмаған жас жауынгер Солтүстік фронтында 204-ші атқыштар дивизиясының 60-шы полкында соғыстың нағыз жатқан кезінде өз азаматық борышын аса жауапты, өте жоғары ерлікпен өтеп шықты. Соғыс жылдары көрсеткен ерліктері үшін Ұлы Отан Соғысының І-ші дәрежелі орденімен, маршал Жуковтың медалымен, Украина, Белоруссияны қорғағаны үшін медалдарымен марапатталды.

Соғыстан кейін Әбдірайымов Әкімбек ауыл шаруашылығы саласында ұзақ жылдары қызмет етті. 1965 жылдан бастап Белогор совхозының бас есепшісі жұмысын атқарды, 1976 жылдан бастап зейнет жасына дейін Май аудандық ауылшарушылық басқармасында контролер-ревизор, жоспарлау бөлімінде бас экономист болып қызмет атқарды. 1992 жылы зейнеткерлікке шықты. Өзіне жүктелген міндетке қашанда адалдығынан айнымай, сол өңірдің экономикасын, әлеуметтік хал-ахуалын көтеруге, мамандардың біліктілігін арттыруға зор үлес қосқаны үшін Үкімет тарапынан әр жылы Құрмет Грамоталарымен марапатталды, егеменді еліміздің дамуына атсалысқан қариямыз Астанаға арналған мерекелік медалімен марапатталды.

Ұлы Отан Соғысының ардагері жас ұрпақтарды тәрбиесуге еңбегі сіңген және өзінің балаларын халықтар достығын нығайту жолында тәрбие берген.

Ел мүддесін, жер қамын ойлаған баласы Абдрайымов Асқар интернационалдық борышын ерен сезіммен атқарып, Ауғанстан жерінде қаза тапты.

Әбдірайымов Әкімбек ақсақал Республика, облыс, аудан алдында ерекше еңбек сіңірген абзал ел ағасы, көнекөз қария.

Абдрайимов Акимбек- родился в 1924 году в селе Шакар, Павлодарского района. В 1942 году недостижим 19 летним возрасте молодой воин воевал в рядах 60 –ом полку 204-ый стрелковом дивизии Северного фронта. Успешно выполнил свой гражданский долг. За подвиги в годы войны был награжден ордено «Отечественной войны» I-степени, медалью маршала Жукова, медалями за защиту Украины, Белоруссии.

После военные время Абдрайимов акимбек проработал долгие годы в отросях сельского хозяйства. Начиная с 1965 года работал главным бухгалтером совхоза Белогорский, с 1976 года и до выхода на пенсию проработал ревизор-контролером в управлении сельского хозяйства

Майского района, главным экономистом отдела планирования. В 1992 году вышел на заслуженный отдых.

За добросовестное исполнение возложенных на него обязанности, за воспитания подрастающего поколения был награжден Почетной грамотой Правительства, за внесший вклад в развитии Независимой государства был награжден юбилейной медалью посвященный г. Астаны.

Сын Абдрайымов Аскар воин-интернационалист с чувством патриотизма героический погиб в Афганистане.

Абдраимов Акимбек – заслуженный аксакал в районном, областном и республиканском масштабе.

Арықбаев Жидебай

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 7 желтоқсандағы № 3/9 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Арықбаев Жидебай – Май ауданының Майтүбек ауылында 1928 жылы туған, 1947 жылы Қазақстан орта мектебін бітіріп, сол жылы Семей педагогикалық институтына түскен, оны 1951 жылы аяқтаған.

Еңбек жолын сол өзі оқыған Қазақстан орта мектебінен бастаған, 1952-53 жылдары Май ауданының оқу бөлімінде мектеп инспекторы, 1955-56 жылдары оқу бөлімінің меңгерушісі қызметін атқарды.

1959-62 жылдары аудандық партия комитетінің нұсқаушы, бөлім меңгерушісі болған. 1963 жылы аудан жабылып Ермак ауданына қосылғанда Саты, Қаратерек мектептерінде директро болып жұмыс істеген. Қазіргі Малайсары орта мектебінде 18 жыл директор болып, сол мектептен зейнеткерлікке шыққан.

Ұзақ жылғы еңбегі үшін «Қазақ ССР халық ағарту ісінің үздігі» белгісімен, В.И.Лениннің 100 жылдығына арналған мерекелік медалмен, «Ветеран труда» және Ұлы Отан соғысының 60,65 жылдығына арналған медальдармен марапатталған.

Малдар, Саты, Киров ауыл советтерінің депутаты болып бірнеше мәрте сайланды. Кезінде Орталық партия комитетінен бастап, көптеген партия-совет органдардың Құрмет грамоталарымен марапатталды.

«Аға мұғалім» атағының иегері.

Арықбаев Жидебай әр кезде республикалық, облыстық, аудандық газет, журналдарға мақалалар жазып отырған, зейнеткер болған соң ата-бабасы, өзі, елі туралы үш кітап жазған, жеке басы құжаттарын аудандық мемлекеттік мұрағатқа тапсырған. Қазірде жасы ұлғайған соң, аудандық меші

Май ауданы, Көктөбе ауылында тұрады.

Арықбаев Жидебай- родился в 1928 году в с.Майтубек, Майского района. В 1947 году окончил Казахстанскую седную школу, и тот год поступил Семипалатинский педагогический институт и окончил в 1951 году. Трудовой путь начал Казахстан средней школы где обучался. В 1952-1953 годы инспектором школы Майской районной отдела образования. В.1955-1956 годы проработал заведующим отдела образования.

1959-1962 годы проработал инструктором, завсектором районного партийного комитета. В 1963 году когда реорганизован Майский район и передан в состав Ермаковского района работал директором Сатинской, каратерекской школы. После проработав 18 лет директором Малайсаринской средней школы, вышел на заслуженный отдых.

За долголетний труд был награжден знаком «Қазақ ССР халық ағарту ісінің үздігі», юбилейным медалью «100 летие со дня рождени В.И.Ленина», медалью «Ветеран труда» и юбилейными медалями 60, 65 летие Победы в ВОВ .

Неоднократно избран депутатом Малдарского, Сатинского, Кировского сельских Советов. В свое время был награжден Почетными грамотами партиино-советских органов.

Обладатель звания «Старший преподаватель».

Арыкбаев Жидебай в разное время опубликовал материалы в газету и журналы района, области и республики. Написал три книги.

В данное время проживает в с.Коктобе, Майского района.

Қуат Есімханов

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 7 желтоқсандағы № 4/9 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Қуат Есімханов-1952 жылы 18 желтоқсанда Павлодар облысы, Май ауданы, Баскөл (бұрынғы Қызылқұрама совхозы) ауылында дүниеге келген.

Білімі- Павлодар индустриалды институтының

өндірістік-азаматтық құрылыс факультетін бітірген (1969-1974).

Қызмет сатылары:

Павлодар облысы “Қызылқұрама” совхозында аға прораб (1974-1979)

Павлодар сельстрой жылжымалы механикаландырылған колоннасының бас инженері(1979-1981)

Май аудандық атқару комитеті төрағасының орынбасары (1981-1983)

«Жалтыр» совхозының директоры (1983-1986)

Шарбақты ауданы аграрлық өндірістік бірлестігінің төрағасы(1986-1987)

Халық депутаттары Ермак аудандық атқару комитеті кеңесінің төрағасы(1987-1989)

Қазақстан коммунистік партиясы Ермак қалалық комитетінің бірінші хатшысы(1989-1991)

Халық депутаттары Ермак қалалық кеңесінің төрағасы және халық депутаттары аудандық кеңесінің төрағасы(1991-1992)

Ақсу (Ермак) ауданы әкімі (1992-1996)

Шығыс Қазақстан әкімінің орынбасары(1996-1997)

«Азық-түлік келісім шарт корпорация» АҚ вице-президент(1997-2000)

Солтүстік Қазақстан облысы әкімінің орынбасары(2000-2004)

Транспорт және коммуникация министрлігі «Қазавтотранс» АҚ президенті(2004-2006)

«Қазақстан Темір жолы» ҰҚ «Теміржолжылу» АҚ президенті(2006 жылдан бастап) еңбек етіп келеді.

Ғылыми дәрежесі : Экономика ғылымының кандидаты.

Атақтары: ҚР еңбегі сіңірген мәдениет қайраткері (1986ж)

«Құрмет» ордені(2002ж)

12- сайланған Қазақ ССР Жоғарғы Кеңесінің депутаты(1990-1994 ж.ж.)

Құрметті Теміржолшы(2011ж.)

Ақсу қаласының құрметті азаматы.

Куат Есимханов- родился 18 декабря 1952 года в селе Баскол(ранее совхоз Кызылкурама) Майского района Павлодарской области.

Образование- высшее, Павлодарский индустриальный институт.Факультет: Промышленное гражданское строительство (1969-1974).

Опыт работы:

Старший прораб совхоза“Кызылкурама” Павлодарской области (1974-1979)

Главный инженер передвижной механической колонны Павлодарсельстрой (1979-1981)

Заместитель председателя Майского райисполкома Павлодарской области (1981-1983)

Директор совхоза «Жалтырский» (1983-1986)

Председатель Агрпромышленного объединение Шарбактинского района Павлодарской области(1986-1987)

Председатель Совета Ермаковского районного Совета народных депутатов Павлодарской области (1987-1989)

Первый секретарь Ермаковского горкома Компартии Казахстана Павлодарской области (1989-1991)

Председатель Ермаковского городского Совета народных депутатов и председатель районного Совета народных депутатов Павлодарской области (1991-1992)

Глава Ермаковской районной администрации Павлодарской область (1992-1996)

Заместитель акима Восточно-Казахстанской области (1996-1997)

Вице-президент АООТ «Продовольственной контрактной корпорации» г.Астана (1997-2000)

Заместитель акима Северо-Казахстанской области (2000-2004)

Президент Акционерного общества «КазАвтоТранс» при Министерстве транспорта и коммуникации г.Астана (2004-2006)

2006 года Президент Акционерного общества «Теміржолжылу» Акционерного общества «Национальная компания «Қазақстан темір жолы» .

Ученый степень : Кандидат экономической наук.

Наличие наград:

Заслуженный деятель культуры РК (1986г.)

Ордена «Құрмет»(2002г.)

Депутат Верховного Совета Казахской ССР 12-го созыва (1990-1994)

Почетный железнодорожник (2011г.)

Почетный гражданин города Аксу

Асылхан Тәңірберген

Май аудандық мәслихаттың 2012 жылғы 20 желтоқсандағы № 4/10 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерегі

Асылхан Тәңірбергенұлы Тәңірбергенов 1950 жылы 20 қаңтарды Павлодар облысы, Павлодар ауданы, Кеңес ауылында дүниеге келген. Ол Павлодар қаласының Абай атындағы 10 жылдық мектепті бітірді.

Еңбек жолын 1967-1968 жылдары Павлодар ауданы Заря шаруашылығында жұмыскер болып бастады.

1968 жылы Омбы қаласындағы Ленин орденді С.М.Киров атындағы ауылшаруашылық институтына түсіп, ғалым зоотехник мамандығын алды.

1973-1975 жылдары Совет Армиясы қатарында әскери міндетін атқарды.

1974-1984 жылдары Павлодар ауданы Ямышев кеншарында бөлімше зоотехнигі, меңгеруші қызметін атқарды.

1984-1985 жылдары Кеңес селолық советі атқару комитетінің төрағасына сайланды.

1985-1988 жылдары жылдары Май ауданының Ақжар шаруашылығында директордың орынбасары, бас зоотехнигі болды.

1988 жылдан Ақшимаң ауылында бас зоотехник, 1992 жылдан Ақшимаң совхозының директоры болды. Өндірістік кооператив, жауапкершілігі шектеулі серіктестік реформалау кезінде 25 шаруа қожалықтары бөлініп 450 адамға шаруашылық мүлікті үй, қора, құдық, техника, тиесілі үлес бойынша малды берді. Бүгінгі күні ұл, қыз өсіріп, немере жиен көрген ордалы отбасының отағасы Асылханның еңбегі жоғары бағаланды.

Қазақстан Республикасының Президентінің Жарлығымен Республикаға сіңірген еңбегі, еліміздің әлеуметтік, экономикасын, мәдениетінің дамуына қосқан елеулі үлесі үшін Қазақстан Республикасының мемлекеттік наградасы “Құрмет” орденімен, Қазақстан Республикасы Президентінің алғыс хатымен, Қазақстан Республикасы Парламентінің 10 жылдық мерекелі медалімен марапатталды.

Нарықтың қиын кезеңдерінде А.Тәңірбергенов Ақшимаң ауылында 1992-2002 жылдары төмендегідей қызмет атқарды:

- Әлеуметтік мәселеде: ауылда тұрмысы нашар, аз қамтамасыз етілген отбасыларына ақша, отын-көмір, шөп, малмен көмек көрсетті;

- Жұмыссыз отырған 11 адамға 660 мың теңгенің несиесін шаруашылықтан беріп, ауылдағы макарон цехы, меншік сауда орталығы, сүтті сиыр, қаз, тауық сияқты мүліктерді берді;

Осындай көрсетілген көмекті алғаннан кейін көп адам жұмысты болып, отбасыларының жағдайы жақсарды. Осы жылдары шаруашылыққа 10 адам жұмысқа тартылды.

- Шаруашылық тарапынан рухани, материалды көмек көрсетуге қайырымдылық қор құрылды, сонымен қатар соғыс, еңбек, тыл ардагерлеріне жыл сайын ұн, ет, көмір, шөп тегін және жеңілдетілген бағамен беріліп келді. Соғыс ардагерлеріне тұлпар сыйлап, барлық ардагерлерге, зейнеткерлерге дастархан жайылып әртүрлі сыйлықтар беріліп әр мереке өз деңгейінде аталып өтілген болатын.

- Ауылдағы мектепке қымтың қиын кезінде техника, көмір, ақшамен жәрдемдесіп, жетім балалар Райхан, Рауан, Перизаттарға 30-40 мың теңгенің көмегін беріп, оқуларын жалғастыруға мүмкіндік туғызды.

- Оқушылап спортпен шұғылдану үшін 30 мың теңгенің спорт құралдарын сыйлаған еді және үздік оқыған оқушыларға 2003-2008 жылдары стипендия тағайындап отырды. Ауылдағы клуб, мешіт, дәрігер, кітапхана орындарын сақтап қалу үшін ондағы мамандарға шаруашылықтан үй беріп, оның ғимараттарын күрделі жөндеуден өткізді. Бүгінгі күні осы нысандар қалыпты жағдайда жұмысын атқаруда. Дама спутник телефоны, жедел жәрдем көлігі, 100 шақырымның тас жолы, ауыл сақшысы т.б. қыруар жұмыстардың пайда болуына, олардың сақталуына ықпалы тигізді.

- Шаруашылықта еңбек етушілерге ай сайын ақшалай жалақысы беріліп тұрды, еңбек адамдарының еңбек қабілетін арттыруға көп еңбек сіңірді. Асылхан Тәңірбергенов неше мәрте облыс мәслихат депутаты, Май аудандық мәслихатының депутаты, мәслихат хатшысы қызметін атқарды. Асылхан Тәңірбергенов ауылшаруашылығының білікті басшыларының бірі, алғашқы ғалым зоотехник, білімді дарынды ел ағасы.

Танирбергенов Асылхан родился 20 января 1950 года в Павлодарской области Павлодарского района в селе Кенес.

1957-1967 годы закончил 10 классов школы имени Абая в городе Палодар.

1967-1968 годах работал рабочим в Павлодарском районе в совхозе Заря.

1968 году в городе Омске закончил институт имени Кирова сельского хозяйства по специальности ученый зоотехник.

1973-1975 годы был призван в ряды Советской армии.

1976-1984 годы работал на руководящих должностях в Павлодарском районе в совхозе Ямышева.

1985-1988 годы главный зоотехник и заместитель директора в совхозе Акжар Майского района.

1988-1992 годы работал главным зоотехником в совхозе Акшиман Майского района Павлодарской области.

1992-2007 годы директор ТОО «Акшиман» и директор крестьянского хозяйства «Акшиман».

2007-2011 годы секретарь маслихата Майского района.

2012-2013 годы работал советником акима Майского района.

За многолетний труд в сфере сельского хозяйства награжден «Орденом Почета» и юбилейными медалями.

с 2013 года вышел на пенсию.

Женат имеет троих детей.

В данное время проживает в городе Павлодар.

Жабайхан Мүбәрәкұлы Әбділдин

Май аудандық мәслихаттың 2013 жылғы 11 маусымдағы № 1/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірбаяны

Ж.М.Әбділдин 1933 жылы 16 ақпанда Павлодар облысы, Май ауданының Майтүбек ауылында дүниеге келген. 1954 жылы С.М.Киров атындағы Қазақ мемлекеттік университеті философия факультетін; 1958 жылы М.В.Ломоносов атындағы Мәскеу мемлекеттік университетінің аспирантурасын бітірген.

1968 жылы философия ғылымдарының докторы. Докторлық диссертациясының тақырыбы: “Теориялық танымдағы бастау мәселесі”. Профессор, Қаз КСР Ғылым Академиясының академигі.

Атақты ғалым, диалектика теориясы мен диалектикалық логика бойынша қазақстандық философия мектебінің негізін салушы.

300-ден астам ғылыми еңбектердің авторы, оның ішінде 30 фундаменталдық монография (“Теориялық таным проблемаларының бастауы”, 4 томдық “Диалектикалық логика”, 5 томдық “Шығармалар жиынтығы”).

Австрия, Англия, Франция, Германия, Канада, Турция және тағы басқа елдерде өткен көптеген бүкіләлемдік және халықаралық философиялық конгрестерде баяндамалар жасаған.

Жабайхан Мүбәрәкұлының жетекшілігімен 15 докторлық және 40 кандидаттық диссертация қорғалған.

1958 жылдан – ҚазКСР ҒА философия және құқық институтының ғылыми қызметкері, аға ғылыми қызметкері, бөлім меңгерушісі, 1973 жылдан- Қаз КСР ҒА Философия және институтының директоры. 1984 жылдан – Қаз КСР ҒА Қоғамдық ғылымдар бөлімшесінің академик-хатшысы. 1986 жылдан- Қаз КСР (ҚР) ҒА вице-президенті.

1994 жылдан- Жоғары Кеңестің Ғылым, білім және жаңа технологиялар жөніндегі комитетінің мүшесі. 1995 жылдан – ҚР Парламенті Сенатының депутаты, Халықаралық істер, қорғаныс және қауіпсіздік жөніндегі комитеттің төрағасы. 2005 жылдан- ҚР Президенті Әкімшілігінің әлеуметтік-саяси бөлімі меңгерушісінің орынбасары.

2006 жылдан қазіргі уақытқа дейін- Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің профессоры.

Қазақ философия қоғамының президенті (1981ж.). ҚР Президенті жанындағы адам құқықтары жөніндегі комиссиясының төрағасы (1998-2007ж.ж.). Қазақстан демократиялық партиясы орталық комитетінің мүшесі (1995-1999 ж.ж.); “Отан” РСП саяси кеңесінің мүшесі (1999-2001ж.ж.),

КСРО Лениндік және Мемлекеттік сыйлықтары жөніндегі комиссиясының мүшесі, ҚР Президенті жанындағы Ұлттық Кеңес комиссиясының мүшесі. Қазақстанның атақты мәдениет қайраткерлерін ақтау бойынша комиссиясының төрағасы, “Қазақстан Республикасы ҒА хабаршысы” журналының бас редакторы.

ҚР Жоғары Кеңесінің XII-XIII шақырылымындағы депутаты; ҚР Парламенті Сенатының депутаты (1995-2005ж.ж.).

Ж.М.Әбділдин Ш.Уәлиханов атындағы бірінші сыйлықтың (1974ж.), ғылым және техника саласындағы Қаз КСР Мемлекеттік сыйлығының (1984ж.), ҚР Президентінің Бейбітшілік және рухани татулық сыйлығының (1994ж.) лауреаты; Мұсылман дінінің өзекті мәселелерін талқылауға қосқан үлесі үшін Сауд Арабиясының Королі атындағы сыйлықтың лауреаты. Еңбек Қызыл Ту, “Құрмет белгісі” (1978ж.), II дәрежелі “Барыс”(2000ж.), ТМД парламентаралық ассамблеясының “Ынтымақтастық” ордендерімен; ЕҚЫҰ медалдарымен, Гегель алтын медалімен, адам құқықтарының жалпыға ортақ декларациясының 60-жылдығына орай “Баршаға арналған әділет пен абырой” медалдарымен, БҰҰ-ның қызметіне баға жетпес үлес қосқаны үшін “Құрмет белгісі ” атаулы тақтасымен; ҚР Жоғары Кеңесі Президиумының құрмет грамоталарымен марапатталды.

ҚР еңбек сіңірген ғылым қайраткері (1992ж.).

Абдильдин Жабайхан Мубаракович родился 16 февраля 1933 года в селе Майтубек, Майского района Павлодарской области.

Окончил философский факультет Казахского государственного университета им.С.М.Кирова (1954); аспирантуру Московского государственного университета им.М.В.Ломоносова (1958).

Доктор философских наук (1968). Тема докторской диссертации: “Проблема начала в теоретическом познании”. Профессор (с 1972). Академик АН Каз ССР (с 1983).

Выдающийся ученый, основоположник казахстанской школы философов по теории диалектики и диалектической логике.

Автор более 300 научных работ, в том числе 30 фундаментальных монографий (“Проблема начала в теоретическом познании”, “Диалектико-логические принципы построения научной теории”, “Диалектическая логика” в 4 томах, “Собрание сочинений” в 5 томах и др.).

Выступал с докладами на многих всемирных и международных философских конгрессах, проходивших в Австрии, Англии, Франции, Германии, Канаде, Турции и др.

Под его руководством защищены 15 докторских и 40 кандидатских диссертации.

С 1958 года-младший научный сотрудник, заведующий отделом, с 1973 года- директор Института философий и права АН Каз ССР. С 1984 года – академик-секретарь Отделения общественных наук АН Каз ССР. С 1986 года – вице-президент АН Каз ССР (РК).

С 1994 года – член Комитета Верховного Совета по науке, образованию и новым технологиям. С 1995 года-депутат Сената Парламента РК, председатель Комитета по международным делам, обороне и безопасности. С 2005 года - заместитель заведующего Социально-политическим отделом Администрации Президента РК.

С 2006 года по настоящее время-профессор Евразийского национального университета им.Л.Н.Гумилова.

Президент Казахского философского общества (с 1981). Председатель Комиссии по правам человека при Президенте РК (1998-2007). Член ЦК Демократической партии Казахстана (1995-1999); политсовета РПП “Отан” (1999-2001); Комиссии по Ленинским и Государственным премиям СССР; Национального Совета при Президенте РК. Председатель комиссии по реабилитации выдающихся деятелей культуры Казахстана. Главный редактор журнала “Вестник АН РК” и др.

Депутат Верховного Совета РК 12, 13-го созывов; Сената Парламента РК (1995-2005).

Лауреат первой премии Ч.Валиханова(1974), Государственных премии Каз ССР в области науки и техники (1984), президентской премии мира и духовного согласия (1994); премии им короля Саудовской Аравии за вклад в обсуждение актуальных проблем мусульманской религии. Награжден орденами Трудового Красного Знамени, “Знак Почета” (1978), “Барыс” II степени (2000), “Содружество” Межпарламентской ассамблеи СНГ; медалями ОБСЕ, золотой медалью Гегеля, “Справедливость и достоинство для всех” в связи с 60-летием Всеобщей декларации прав человека; именной дощечкой “В знак признательности за верность и приверженность принципам ООН в Казахстане за последние 15 лет”. К 15-летию деятельности ООН в РК; почетными грамотами Президиума Верховного Совета РК.

Заслуженный деятель науки (1992).

Жұмабаева Нұркүміс Жұмабайқызы

Май аудандық мәслихаттың 2013 жылғы 11 маусымдағы № 2/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірбаяны

Нұркүміс Жұмабайқызы, 1940 жылы Май ауылында дүниеге келді. Осы ауылда мектеп табалдырын аттап, ойдағыдай аяқтады.

Нұркүміс апай алғашқы еңбек жолын 1958 жылы атқару комитетінде секретарь-машинистка болудан бастады. Кейіннен мектеп интернатында тәрбиеші, зертханалық жұмыстарын атқарып, 1990 жылы Май орта мектебінің мекемесінен зейнеткерлікке шықты.

1958 жылы ауданымызға белгілі ұлағатты ұстаз Байғалиев Бейсен Байғалиұлымен тұрмыс құрып, жеті ұл-қыздарын дүниеге әкеліп, барлығы әр түрлі салада жұмыс атқаруда.

Зейнеткерлікке шыққаннан кейін өз күштерімен ауылда кәсіпкерлікпен айналысуды жөн көрді. Қазіргі уақытта Май ауылында екі дүкен ашып, ауыл тұрғындарының әрбіреуіне қолғабыс жасап отыр.

Қашанда игілікті істердің басында жүретін Нұркүміс апай 2004 жылы балалары және өз қаражатымен Май ауылында “Көпенқажыұлы Байғали” мешітін ашты. Сонымен қатар ауылдың тыныс-тіршілігіне араласып, демеушілік жасап, көмектеседі.

Жұмабаева Нұркүміс адал еңбегі бағаланып елдің құрметіне ие болып отыр, көптеген алғыс хаттар мен мақтау қағаздарымен және әр түрлі сыйлықтармен марапатталып, 1989 жылы “Еңбек ардагері” медалімен, Қазақстан Республикасы Президентінің 2010 жылғы 29 наурыздағы Жарлығымен “Алтын алқа” алқасымен, Павлодар облысы әкімінің 2012 жылғы 11 желтоқсандағы өкіміне сәйкес “Павлодар облысына 75 жыл” мерейтойлық медалімен наградталды.

Жұмабаева Нуркумис- родилась в 1941-0 году в с.Майск, Майского района. В этом же селе пошла в школу и успешно окончила среднюю школу.

Нуркумис апай свою трудовую путь начала в 1958 году секретарь-машинистом исполнительного комитета. После проработала воспитателем в школе-интерната, лаборантом Майской средней школы и 1990 году вышла на заслуженный отдых.

В 1958 году знатным учителем района Бейсен Байғалиевым создал семью. Воспитывала семь дочери и сыновья. Все они работают в разных отраслях.

После выхода на пенсию своими силами занималась частным предпринимательством в селе. На благо жителям села она открыла в с.Майск два магазина. 2004 году Нуркумыс апай своими средствами построила в селе Майск мечет «Көпенқажыұлы Байғали». Постоянно оказывает благотворительную помощь малообеспеченным семьям села.

За трудовую деятельность Жумабаева Нуркумыс награждена множественными почетными грамотами и благодарственными письмами.

1989 году награждена медалью «Ветеран труда»;

29 марта 2010 года Указом Президента РК награждена медалью «Алтын алқа»;

11 декабря 2012 года награждена юбилейной медалью «Павлодар облысына 75 жыл».

В данное время проживает в с. Майск, Майского района.

Молданова Рымжан

Май аудандық мәслихаттың 2013 жылғы 11 маусымдағы № 3/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірбаяны

Молданова Рымжан 1942 жылы 3 қазанда Бесқарағай ауданының Жертұмсық ауылында туып, мектеп бітірген соң, Ақжар ауылына қарайтын “Жанан” теліміне келін болып түскеннен бері сол ауылда 32 жыл Ақжар елінің өсіп-өркендеуіне үлкен үлес қосқан. Өзіне жүктелген міндетке қашанда адалдығынан айнымай, сол өңірдің экономикасын, әлеуметтік хал-ахуалын көтеруге зор үлес қосып, еңбексүйгіш қасиетпен биіктерден көріне алды.

Молданова Рымжан өмір және еңбек жолында қызметтерін абыроймен атқарып, ел мүддесін, жер қамын ойлаған, халықтың мұң-мұқтажына көп көңіл бөлген адам. Өз жұртына іскерлік қабілетімен, біліктілігімен, адамдармен тез тіл табысу, қағидашылық, талапқояушылық қасиеттерімен жақын болды. Тәуелсіз жылдарында да егеменді еліміздің дамуына аянбай атсалысқан айтулы жерлесіміз.

Молданова Рымжанның елге сіңірген 32 жыл қажырлы еңбегі лайықты бағаланып, көптеген Құрмет грамоталарымен марапатталды. Омырауында “алқа”, “Еңбек ардагері” медалдары, “Павлодар облысына 75 жыл” мерейтойлық медалі жарқырап, адал еңбегі үшін тапсырылған. Зейнеткерлік жасқа шықса да қоғамдық жұмыстарға белсене араласып, кейінгі ұрпаққа үлгі болуда.

Молданова Рымжан

Молданова Рымжан- родилась 3 октября 1942 года в селе Жертұмсық, Бескарагайского района, Семипалатинской области. Проживая в с.Акжар за время 32 года своей трудовую деятельность внесла большой вклад в развитии и просветания с.Акжар. Является уважаемым человеком села, хороший организатор, активно участвует в общественной жизни и постоянно заботится о нуждах жителей села. 2004 году с ее помощью дети открыли крестьянское хозяйство.

Молданова Рымжан за значительный вклад была награждена множественными Почетными грамотами и благодарственными письмами. Награждена медалью «Алқа», «Ветеран труда», юбилейной медалью «Павлодар облысына 75 жыл».

Молданова Рымжан в данное время проживает в с.Майск, Майского района.

Сағынтаев Қалел Смақұлы

Май аудандық мәслихаттың 2013 жылғы 11 маусымдағы № 4/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірбаяны

Сағынтаев Қалел Смақұлы, 1939 жылы 14 желтоқсанда Бесқарағай ауданы, Қызыл ту колхозында дүниеге келген.

Еңбек жолын 1957 жылы Мойке руднигінде слесарь болып жұмысқа тұрған, осы салада 27 жыл қызмет атқарды. Қажырлы еңбек еткені үшін Партия қатарына өткізді. Ақжар селсоветінде екі рет депутаттыққа сайланған.

Көптеген алғыс хаттармен мақтау қағаздарымен және әртүрлі сыйлықтармен марапатталып, 1983 жылы “Ветеран труда Сибруда” медалімен, 1984 жылы “Еңбек ардагері” медалімен, 1985 жылы “Коммунистік еңбек екіпіндісі” белгісімен, Павлодар облысы әкімінің 2012 жылғы 11 желтоқсандағы өкімімен “Павлодар облысына 75 жыл” мерейтойлық медалімен марапатталған.

Сагинтаев Калел Смакович

Сагинтаев Калел Смакович – родился 14 декабря 1939 года в колхозе «Кызыл Ту» Бескрагайского района, Семипалатинской области. Трудовую деятельность начал в 1957 году слесарем в руднике Мойке и в этом отролле проработал 27 лет. За активный труд был принят в члены КПСС. Дважды избирался депутатом Акжарского сельского Совета.

Награжден множественными Почетными грамотами и благодарственными письмами.

- 1983 году медалью «Ветеран труда Сибруда»;
- 1984 году медалью «Ветеран труда»;
- 1985 году нагрудным знаком «Ударник коммунистического труда»;
- 2012 году юбилейной медалью «Павлодар облысына 75 жыл».

В данное время проживает в с.Майск, Майского района.

Әлжанов Темірғали Әукенұлы

Май аудандық мәслихаттың 2013 жылғы 11 маусымдағы № 5/15 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірбаян

Әлжанов Темірғали Әукенұлы- 1952 жылы 5 ақпанда Павлодар облысы, Баянауыл ауданының ЦЭС ауылында дүниеге келген. 1959 жылы бірінші сыныпқа барып, 1969 жылы Май орта мектебін бітірді. 1987-1992 жылдары Целиноград ауылшаруашылық институтында жоғары білім алды. 1970-1972 жылдары әскер қатарында болып Отан алдындағы міндетін атқарды.

Еңбек жолын 1972 жылы Май ауылының №3 бөлімшесінде жұмысшы ретінде бастады. 1974-1985 жылдары егіс бригадасының бригадирі болды. 1985-1987 жылдары № 2 бөлімшенің меңгерушісі. 1987 жылдың мамыр айынан бастап Май ауылының селолық Советінің төрағасы. 1990 жылы Май ауылының мал бордақылау өндірісінің директоры лауазымына тағайындалды. 1995 жылдан бастап «Шыған» шаруа қожалығының директоры міндетін атқарды. 1996 жылы Көктөбе селолық округінің әкімі болып сайланды. 1997 жылы ПТШ-29 директоры лауазымына ауысты. 1997 жылы «Ақжар» ұжымының директоры қызметінде, 2001 жылы ауыл әкімінің орынбасары қызметінде. 2006 жылдың 1 қарашасынан бастап сәулет және құрылыс бөлімінің басшысы, 2008 жылдан бастап тұрғын үй және коммуналды шаруашылығы бөлімінің басшысы қызметіне ауысты.

2011 жылдан бастап Павлодар қаласында Ы.Алтынсарин атындағы дарынды балаларға арналған облыстық қазақ гимназия-интернаты директорының шаруашылық ісі жөніндегі орынбасары қызметінде бүгінгі күнге дейін қызмет атқаруда. Отбасылы. Жұбайы Альжанова Любовь Қабиденовна-зейнеткер. 4 ұлы және 1 қызы бар. Балаларының бәрі жоғары білімді. Қазіргі уақытта 7 немере тәрбиелеуде.

1984 жылы орден «Знак Почета»;

1999 жылы «Астана» медалі;

2000 жылы «Ресей Федерациясының Атом энергиясына 50 жыл» медалі;

2013 жылы «Павлодар облысына 75 жыл» медалімен марапатталған.

Автобиография

Я, Альжанов Темиргали Аукунович, родился 5 февраля 1952 года в поселке ЦЭС, Баян-аулского района, Павлодарской области, В 1959 году пошел в 1 класс ЦЭС школы, а 1961 году в Майскую среднюю школу, который окончил 1969 году. С 1969 года работал рабочим отделения № 3 совхоза Майский, Майского района. С 1970-1972 годы служил в рядах

светской Армии. С 1972 по 1974 годы рабочий, водитель совхоза Майский. 1974-1976 годы водитель, инженер по снабжению совхоза “Енбекшинский” Майского района, 1976 по 1987 годы бригадир, управляющий, зам.директора совхоза “Енбекшинский” . С 1987-1990 годы председатель исполкома Майского сельского совета народных депутатов, с 1990 по 1992 годы Директор Майского РСХО, с 1992 по 1995 годы иректор Майского Райсельхозхимия, с 1995 по 1996 годы Директор КСХП “Шыган”, с 1996 по 1997 годы Директор ПТШ-29, Аким Коктюбинского с/округа, с 1997 по 2001 год Директор КСХП ТОО “Акжар”, с 2001по 2006 год аместитель акима Майского района по селу, с 2006 по 2005-8 год начальник отдела архитектуры, с 2008 по 2010 год начальник отдела ЖХК акима Майского района, с 2010 по 2011 год Управления сельского хозяйства области с 2011 года по настоящее время Заместитель директора гимназии-интернат для одаренных детей им.Ы.Алтынсарина г. Павлодар.

Избирался дважды депутатаом районного совета народных депутатов, четырежды депутатом сельского совета Народных депутатов.

Окончил заочно Красноармейский сельхозтехникум с отличием по специальности агроном-организатор. В 1992 году Целиноградский сельхоз институт ученый-агроном.

Награжден множественным Почетными грамотами акима Майского района, акима Павлодарской области и маслихата Павлодарской области.

Орденом “Знак Почета” № 175929, Указ Президиума Верховного Совета СССР от 6 июня 1984 года.

Медаль “Астана” Указом от 17 августа 1998 года.

Медаль “50 лет Атомной энергетике СССР” от 28 мая 1999 года.

Женат, имеет 5 детей, 4 внуков и 2 внучек.

Т. Альжанов в данное время проживает в г.Павлодар.

Байғұрманов Ермат Нұрғалиұлы

Май аудандық мәслихаттың 2014 жылғы 19 наурыздағы № 1/31 шешімімен “Май ауданының Құрметті азаматы” атағы берілді.

Өмірдерек

Ермат Нұрғалиұлы Байғұрманов- 1951 жылы 24 наурыз айында Чапаев совхозында дүниеге келген. Жастық шағы осы Май ауданында өтті. Ермат Нұрғалиұлы 1972 жылы Семей қаласында мал дәрігерлік институтын бітіріп Май ауданында Чапаев совхозында еңбек жолын бастады.

1983-1985 жылдары Алматы жоғары партия мектебін оқып бітірген соң, Май ауданының партия комитетінде хатшы, Ермак партия комитетінде II хатшысы қызметін атқарған.

1991-2000 жылдары Ермак ауданының «Путь Ильича» совхозының директоры, Павлодар ауданы әкімінің орынбасары, Павлодар қаласында комбикорм заводының директор қызметтерін атқарды.

2000-2003 жылдары Май ауданының әкімі болып қызмет атқарды.

2003 жылдары Павлодар облысы ауылшаруашылық департаменті бастығының орынбасары, «Мембранные технологии» ЖШС-ның директоры, Ақсу қаласында «Павлодар НПЦзем» ДГП филиалының директоры, қазіргі уақытта «Теміржол су Павлодар» ЖШ-ның директорының орынбасары қызметін атқарып жүр.

1980 жылы «Үздік маман» дипломымен;

2001 жылы облыстық мәслихаттың «Құрмет грамотасымен»;

2002 жылы «Қазақстан Республикасының Тәуелсіздігіне 10 жыл» мерекелік медалімен;

2008 жылы Павлодар ауданының 80 жыл құрметіне аудан алдындағы еңбегі медалімен;

2011 жылы «Ақсу қаласына 50 жыл» мерекелік омырау белгісімен;

2012 жылы «Павлодар облысына 75 жыл» мерейтойлық медалімен марапатталған.

Байгурманов Ермат Нургалиевич

Байгурманов Ермат Нургалиевич – родился 24 марта 1951 года в совхозе имени Чапаева, Майского района. Детство прошел в Майском районе.

Ермат Нургалиевич после окончания Семипалатинский зооветеринарный институт в 1972 году, трудовую деятельность начал в совхозе имени Чапаева, Майского района. 1983-1985 годы после окончания высшую партийную школу в г. Алматы проработал секретарем Майского районного комитета партии, затем II секретарем Ермаковского городского комитета партии.

1991-2000 годы проработал директором совхоза «Путь Ильича» Ермаковского района, заместителем акима Павлодарского района, директором комбикормового завода г. Павлодара.

2000-2003 годы проработал акимом Майского района. Один из первых по выполнению программы «Питьевая вода» в районе внедрил мембранную технологию КБМ.

Начиная с 2003 год и последующие годы работал заместителем начальника департамента сельского хозяйства Павлодарской области, директором ТОО «Мембранное технологии», директором филиала ДГП «Павлодар НЦПзем» г. Аксу, в настоящее время работает заместителем директора ТОО «Теміржол су Павлодар». За свою трудовую деятельность награжден:

- 1980 году дипломом «Отличный специалист»;
- 2001 году «Почетной грамотой» Павлодарского областного маслихата;
- 2002 году юбилейной медалью «Қазақстан Республикасының Тәуелсіздігіне 10 жыл»;
- 2008 году в честь 80 летие Павлодарского района юбилейной медалью за внесший вклад району,
- 2011 году нагрудным знаком «Ақсу қаласына 50 жыл»;
- 2012 году юбилейной медалью «Павлодар облысына 75 жыл».

В данное время проживает в г. Павлодар.

ВЕРШИНИН ВЛАДИМИР КИРИЛЛОВИЧ

Май аудандық мәслихатының 2014 жылғы 21 мамырдағы № 4/35 шешімімен «Май ауданының Құрметті азаматы» атағы берілді

ӨМІРДЕРЕГІ

Вершинин Владимир Кириллович 1930 жылы 20 қаңтарда Киров облысы, Оричевский ауданы, Подгорино ауылында дүниеге келген. 1950-1953 ж.ж. аралығында әскер қатарында болды. 1954-1955 жылдары Киров қаласындағы № 12 училищесінде трактор жүргізуші мамандығын алған. 1955 жылы 4 мамырдан бастап жолдамамаен Павлодар облысына «Ворошиловоградский» совхозына тракторшы болып жұмысқа қабылданады. Содан 1992 жылға дейін көмекшісі болып жұмыс істейді. Атқарған абыройлы және адал еңбегі үшін ордендер және медальдармен марапатталады: 1967 жылы бірінші орден «Трудового Красного знамени», 1971 жылы екінші орден «Трудового Красного знамени», 1981 жылы орден «Октябрьской революции», 1974 жылы Қазақ ССР-інің еңбек сіңірген ауыл шаруашылығы қызметкері деген құрметті атағы берілді, 1984 жылы «Ветеран труда» медальмен марапатталды. 1996 жылы Қазақстан Республикасы алдындағы дербес зейнеткері деген атақ берілді.

Отбасында 2 ұл, 1 қыз тәрбиеледі. Ауылда үлгілі, өнегелі отбасының бірі деп саналады.

Весной 1954 года был организован совхоз Ворошиловградский (ныне Майтубек), непростым, а порой и мучительно сложным был путь целины. И весь этот трудный путь целины – со всеми ее победами и ее поражениями, мужеством и терпением – прошел Вершинин Владимир Кириллович.

Владимир Кириллович родился 20 января 1930 года в деревне Подгорино Кировской области, Оричевского района. Закончил 5 классов неполной средней школы и с 13 лет работал в колхозе пастухом. С 1950 по 1953 годы служил в рядах Советской Армии на Дальнем Востоке.

В 1954 году учился в Кировском училище на тракториста. После окончания учебы вся группа по комсомольской путевке приехала в город Павлодар и 4 мая по направлению приехал в совхоз «Ворошилов градский», Майского района, Павлодарский области.

Работу начинал на тракторе С-80, а затем пересел на прицепной комбайн С-6. С 1956 года работал помощником бригадира. Здесь на целине он встретил свою супругу Антонову Райсу Григорьевну, она же также приехала по комсомольской путевке из Татарий и работала на Майтубекский строй участке, штукатуром. 17 ноября 1956 года Владимир Кириллович и Райса Григорьевна поженились. Вначале жили на квартире. Затем поселились в общежитии. В 1961 году им дали квартиру, в который он и

проживает и по сегодняшний день. К сожалению супруги уже не стало. В 1956 году Вершинин Владимир Кириллович в составе делегации посетили ВДНХ, как победитель социалистического соревнования и награжден медалью «За освоение целинных земель».

В 1967 году награжден орденом «Трудового Красного знамени». В 1970 году награжден юбилейной медалью к 100-летию В.И. Ленина. В 1971 году награжден вторым орденом «Трудового Красного знамени». В 1974 году присвоено почетное звание «Заслуженного работника сельского хозяйства». В 1981 году награжден орденом «Октябрьской Революции», как победитель социалистического соревнования в 1973,1978,1980 годах. В 1984 году награжден медалью «Ветеран труда». В 1996 году присвоено звание «Пенсионер республиканского значения».

Вместе с супругой вырастили троих детей – двух сыновей и дочь. Старший сын Анатолий пошел по стопам отца и стал трактористом.

НУРОВ ЖАСҚАЙРАТ

Май аудандық мәслихатының 2014 жылғы 21 мамырдағы № 3/35 шешімімен «Май ауданының Құрметті азаматы» атағы берілді

ӨМІРДЕРЕГІ

Нуров Жасқайрат- 1954 жылы Павлодар облысы Май ауданы Қызыл-Құрама совхозында дүниеге келген.

Еңбек жолын 1972 жылы Май ауданының қаржы бөлімінде жүргізуші болып бастады. 1973 жылы «Белогорский» совхозына жүргізуші ретінде ауыстырылды. 1975-1977 жылдары аралығында Май ауылшаруашылық техника көлігі құрылымында жүргізуші болып еңбек етті. 1977 жылғы қаңтар айынан бастап 1978 жылғы наурыз айына дейін аудандық «Тұрмыстық қызмет көрсету комбинатында» жүргізуші, 1978 жылдан 1982 жылға дейін аудандық партия комитетінде өзінің кәсіби-мамандығы бойынша жұмыс істеді. 1982-2000 жылдары Павлодар облысының балықты қорғау инспекциясының учаскелік мемлекеттік инспекторы болып қызмет атқарды. 1997 жылы «Нуров» атындағы жеке кәсіпкерлігін ашты.

Нуров Жасқайрат 1997 жылы аудан орталығы Көктөбе ауылында жеке меншік жанар-жағармай станциясының жұмысын жандандыра келе, бүкіл ауданды сапалы жанар-жағармаймен қамтуда. Сонымен қатар, өз ісін дамыту мақсатында, Көктөбе ауылында екі азық-түлік және автокөлік құрал-жабдықтар дүкендерін ашты. Дүкендердің азық-түліктерінің бағасы қаламен сәйкес.

Осы азаматтың көмегімен жыл сайын көптеген спорт шаралары өткізілуде. Барлық аудандық шараларына демеушілік көмек көрсетеді. Мысалы, аудандық «Балдаурен» балабақшасына бүкіл сантехникасын және жуынатын кабинасын алып берді. Жыл сайын ауданда өткізілетін «Мектепке жол» акциясына белсенді қатысып, аз қамтасыз етілген отбасыларының балаларына оқу-құралдарымен, киім-кешекпен көмек көрсетеді.

Және өз ісін жалғастыра келе, 10 жыл бойы Железин ауданында өсімдік өсіріп, егін салумен, атап айтқанда 7 мың га бидай, 1,5 мың га күнбағыс сеуіп, Май ауданының тұрғындарына алған өнімдерін арзан бағамен қамтиды. Ауданның ардагерлерімен аз қамтылған отбасыларының жеке аулаларындағы малдарын өсіру үшін тегін жем-шөппен қамтамасыз етуде.

2007 жылы «Астананың 10 жылдығы», 2012 жылы «Павлодар облысына 75 жыл» мерекелік медальдармен және ауданның әлеуметтік-экономикалық дамуына зор үлес қосқаны үшін облыстық және аудандық құрмет грамоталарымен наградталып, марапатталған. 2012 жылы Май аудандық мәслихатының депутаты болып сайланды.

Халықтың арасында сыйлы, абыройлы азамат. Үйленген, 2 баласы бар.

Нуров Жаскайрат- родился 1954 году в Павлодарской области Майского района совхоз Кызыл-Курама.

Трудовую деятельность начал в 1972 году водителем отдела финансов Майского района. В 1973 году переведен водителем в совхоз «Белогорский». 1975-1977 годы работал водителем в отделе Майской сельскохозяйственной техники. С января 1977 года до марта 1978 года работал водителем в комбинате «Бытовых услуг». 1978 года по 1982 год по своей профессии работал в комитете районной партии. 1982-2000 годы работал участковым государственным инспектором по рыбоохране Павлодарской области. 1997 году открыл свою предпринимательскую деятельность «Нуров».

Нуров Жаскайрат 1997 года в районном центре села Коктобе открыл свою частную авто заправочную станцию которая обеспечивает район качественным топливом. Расширяя свою предпринимательскую деятельность Нуров Ж. открыл магазины автомобильных запчастей и магазин продукто-продовольственных товаров цены которых на уровне городских.

Нуров Ж. оказывает спонсорскую помощь спортивным и другим районным мероприятиям. В детском садике «Балдаурен» полностью обновил сан.узел и установил душевую кабину. Принимает активное участие в ежегодной акции «Дорога в школу». Детям из мало обеспеченных семей покупает школьные принадлежности и одежду.

На протяжении десяти лет в Железинском районе занимается посевом зерновых культур на площади 7 тысяч гектар пшеницы и 1.5 тысячи гектаров подсолнечника. Тем самым обеспечивает район сельхоз продукцией по низким ценам.

Оказывает помощь в частных подворьях ветеранам и малообеспеченным семьям района сеном и кормами.

За большой вклад в социально-экономическом развитии района он был награжден юбилейными медалями «10 лет Астаны», «75 лет Павлодарской области», неоднократно награждался почетными грамотами акима области и района.

2012 году Нуров Ж. избран депутатом Майского районного маслихата. Среди населения пользуется заслуженным авторитетом и уважением. Женат, имеет двух детей.

